

Giới thiệu Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version) 2

Ice đã còm pác đây ừ nè,hihi,xin lỗi vì để mọi người chờ lâu, sau phần 1 là Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version) thì chúng ta sẽ bắt đầu vào phần hai nhé ^^*****

Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version) 2 nói về tình yêu-một vị thuốc giải tất cả mọi bệnh Tình yêu- có thể hi sinh cho người khác Tình yêu-có thể làm những điều mà người ấy muốn

Truyện tình yêu-có thể thay đổi bản thân vì người ấy Tình yêu- có thể vừa hận,đau,khóc

*****Giới thiệu nhân vật trong truyện hay:

Đường Y Nguyệt(19t):là một cô nàng Thiên Yết chính hiệu,khá là lạnh,là chị của Kì Như,có một quá khứ ngay cả bản thân không biết mà chỉ có Kì Như biết :3

Đường Kì Như(18t) (ice) :đây sẽ là nhân vật mà ice đóng,cùng tên như nhưng họ vs tên đệm thì không phải,hihi, giới thiệu ta nè...

Là một cô nàng sur tử,khá nhoi,thích ở một mình,ghét làm trung tâm,còn có thằng bạn chí cốt(đây không phải tuổi thật mình đâu mọi người đừng tin)

Mạc Nhựt Phong(18t):thằng bạn chí cốt của Kì Như,là chàng trai Song Ngư,khá là trầm lặng,đặc biệt rất thích chọc tức Kì Như... *****Khuê,thật sự là ta có thằng bạn chí cốt thiệt nhưng ta với nó chỉ là người dung ta thêm Nhựt Phong vào để làm giả thành cuộc tình của ta ^^

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version) 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Trên buổi chiều trên bờ biển,có một cô nàng đang tung tăng trên cát,theo sau là một chàng trai vừa đi vừa đọc,cô gái quay ra cười nói với chàng trai

-Nhựt Phong,ông làm ơn bỏ cuốn sách ra mà tận hưởng bãi biển này đi-cô gái bĩu môi

-Hừ,đọc sách để tiếp thu kiến thức,còn bà suốt ngày chơi hèn gì học hành chẳng lên nổi đâu,KÌ NHƯ' à-chàng trai tên Nhựt Phong nhếch mép

-ông...Xì bà đây không mấy loại người nhyw ông -cô gái được gọi là Kì Như giận dỗi đi ra chỗ khác mặc cho Nhựt phong xin lỗi mà không tha. Cả hai đi được một lúc thì gặp cái "xác" đang nằm trên cát,hai người hiếu kì lại xem .

-A-Kì Như hét lên

-Sao vậy, cậu có quen cô gái này à -Nhựt Phong nhướn mày

-uhm-Kì Như ậm ừ trả lời

Thôi chết,làm gì trôi dạt sang Việt Nam vậy trời,ủa mà quên đây là truyện mình mà, thôi kệ mẹ bome đi- Kì Như đang đuổi theo dòng suy nghĩ của mình thì Nhựt Phong đập vào vai cô làm cô thoát khỏi dòng suy nghĩ đó

-Ôi thần linh ơi,mi định giết chết bà à -Kì Như giật mình quay ra quát Nhựt Phong, làm cậu bịt tay lại

-Bé bé cái mồm lại,con gái con đưa gì mà... -Nhựt Phong đang nói thì bất gặp ánh mắt sát khí của Kì Như thì im bặt

-Mì công cô gái này đi, rồi đưa về nhà- Kì Như nói rồi mặt đanh lại

-sao lại là tui-Nhựt Phong mè nheo

-Không phải là ông thì là ai,có mình ông là con trai, không lẽ tui công- Kì Như nhướn mày

-Nhưng...-Nhựt Phong định cãi nhưng bị ánh mắt sắc lạnh của Kì Như thì im luôn. Cậu lắc đầu ngán ngẩm ừ cúi xuống công cô gái kia lên

*****

-Cậu đồng ý làm mẹ của các con tớ,làm con dâu mẹ tớ không- Chàng trai có khuôn mặt khá "soái" đang cầu hôn...ý nhằm đang tính tò cô gái có khuôn

mặt khá lạnh lùng

-Cậu sến quá,khải à nhưng tớ đồng ý -cô gái mỉm cười trả lời

-Cậu nói thiệt hả băng,woa,vậy cuối cùng băng cũng thuộc về mình ài,vui quá- người con trai tên Khải nhảy cẫng lên rồi ôm cô gái được gọi là băng xoay một vòng

-Aaaa Khải mau thả băng xuống,chóng mặt băng ài- băng đỏ mặt nói

-Vậy băng phải hứa với Khải là băng chỉ có mình Khải thôi nha -khải thả băng xuống rồi nói nhỏ bên tai băng

-Uhm...băng hứa- băng nói nhỏ nhưng cũng đủ để Khải nghe

-Yêu băng nhưt,chụt- Khải nói rồi hôn đôi môi băng một cái rõ to

-Băng ơi,BĂNG OI-có một chàng trai nằm trên giường, người toát mồ hôi bồng bật dậy hét lớn

-Khải anh sao vậy lại mơ thấy băng nữa à,khuya rồi anh mau đi ngủ đi,cũng hai năm rồi đó - chàng trai nằm kế bên lên tiếng

Nghe chàng trai kia nói,khải ngẫm nghĩ lại,phải...cũng được hai năm rồi nhỉ,mỗi tối nào cậu luôn mơ thấy người con gái mà cậu yêu, nếu giờ ông trời cho điều ước gì,cậu chỉ ước là cô gái đứng trước mặt cậu và mỉm cười với cậu

*****

Tại một ngôi nhà trên Việt Nam,có một cô gái có khuôn mặt gần như bị biến dạng,mắt đang nhắm chặt bỗng nhiên mở ra,đảo con tròng đen một vòng rồi từ từ ngồi dậy, thì cô quay sang chỗ đang phát ra giọng nói

-cuối cùng chị cũng dậy,chị ngủ khá lâu rồi nào lại đây ăn cháo rồi uống thuốc, xong rồi thì chuẩn bị đi sang Mỹ để phẫu thuật lại khuôn mặt chị -một cô gái khác đang xoa tóc đang vừa đọc vừa nói

- Tôi tên gì-cô gái có khuôn mặt biến dạng hỏi

- Đường Y Nguyệt- cô gái xoa tóc nói rồi nhếch mép

Sau này sẽ có nhiều chuyện thú vị rồi đây

*****

Hết chương rồi à mà mấy bạn thấy ảnh mình des đẹp không,mình tự des đó không đẹp mấy đâu ahhihi ,à mà chữ nghiêng là suy nghĩ nhân vật,chữ in đậm là nhớ lại quá khứ hay mơ nha

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 2

Một tháng sau Tại bệnh viện phẫu thuật thẩm mỹ ở Mỹ có tên là Angel&Devil(ta chém đó chứ ta đâu rành mấy thứ bên Mỹ đâu),đây là bệnh viện được coi là bệnh viện uy tín nhất trên thế giới,những ca phẫu thuật đều thành công qua những bàn tay "phù thủy" của bác sĩ. Tại một căn phòng nằm trong bệnh viện,mọi người đều tập trung xung quanh bên giường bệnh,trên giường bệnh là một cô gái được băng lại khắp đầu,có lẽ cô gái ấy đến đây phẫu thuật

-Nào,ca phẫu thuật đã thành công,gì thì chúng ta sẽ bắt đầu tiên hành gỡ băng ra- vị bác sĩ nói rồi bắt đầu gỡ miếng băng trên đầu nhìn vào cứ như là xác ướp. Miếng băng từ từ gỡ xuống cuối cùng cũng lộ ra khuôn mặt V-line (ừ thì V-line),đôi môi đỏ căng mọng như cherry,đôi lông mày như Hàn Quốc,mũi cao,tất cả đã thay đổi nhưng chỉ có đôi mắt sắc lạnh là rất giống ai đó. Bỗng có một giọng nói phá tan bầu không khí im lặng ấy

-Chào mừng chị trở về,Đường Y Nguyệt-cô gái có khuôn mặt khá xinh đang mỉm cười với cô gái được gọi là Đường Y Nguyệt

*****

Một ngày sau ở nửa vòng Trái Đất

Tại một căn nhà nào đó và tại một căn phòng nào đóá,có hai chàng trai,1 chàng thì mặt đen lại liếc nhìn chàng đang nằm ngủ khò khò ngon lành mà

không hay biết chuyện gì sẽ xảy ra với mình, chàng trai đứng chạy ào vào phòng tắm, đi ra thì trên tay cầm xô nước, chàng trai đứng không thương tiếc liền tạt xô nước cho chàng trai đang nằm. Cảm thấy thân mình bị ướt, chàng trai nằm liền bật dậy, tay chỉ thẳng vào chàng trai đứng

-Vương nguyên, em thật to gan, dám tạt nước vào người lão đại này à- người nằm tức giận chỉ vào người đứng được gọi là vương nguyên

-Khải ca à, em đã rất nhẹ nhàng gọi anh rồi nhưng anh không chịu dậy nên em đành làm bằng cách này thôi, dậy thay đồ, làm vệ sinh đi rồi xuống ăn sáng xong xuôi đi học, vào đại học rồi nà anh vẫn cứ lảng lơ thế- vương nguyên lắc đầu rồi đi xuống nhà Khải lắm lắm một hồi thì mới vào phòng tắm để vệ sinh cá nhân

Tại phòng ăn

-sao dạo này mình thấy Khải ca thay đổi hẳn ra nguyên nhĩ-kì vừa ăn vừa nói (ăn kiểu nhẹ nhàng á)

-Ừ từ sau khi băng thật sự mất, Khải đã thay đổi thành con người hoàn toàn khác, không còn thức dậy sớm, không vui vẻ hay cười nữa, ít nói, với lại hay cằn nhằn nữa haizz- nguyên bắt giắc thờ dài

-khải ca xuống kia, im lặng đi- thiên ti lên tiếng nhắc thì cả bọn mới im lặng. Khải cứ từ từ xuống, im lặng ngồi xuống, vẫn tập trung ăn, không lên tiếng làm mọi người rùng mình

Thế là cả bọn ăn sáng xong rồi đi học đại học =)))

*****

Cũng gần chỗ đó, tại một căn nhà khác

Câu chuyện vẫn tương tự như trên, một cô nàng đang nằm ngủ không biết trời trăng gì, còn cô gái khác đang đứng mặt bắt đầu đen nhưng cô không vào phòng tắm lấy xô nước như trên, mà cô sử dụng giọng âm độ C a~~

-Đường... Kì... Như... chị... nói... lần... cuối... cùng... em... mà... không... dậy... thì... đừng... trách... chị... đây...độc...ác- Y Nguyệt gần từng chữ làm cho ta đây sợ tinh mộng một cái rồi làm vệ sinh cá nhân. Kì Như bước xuống nhà đã thấy Y nguyệt đang dọn cơm lên bàn và còn cả Nhựt Phong..... Cái quần què gì mà có thằng Nhựt Phong ở đây, Kì Như hậm hực bước xuống bàn ăn rồi chỉ tay vào mặt Nhựt Phong

-Ông làm cái gì ở nhà tui hả- Kì Như hét

-Chị cậu gọi tui qua ăn sáng xong rồi đi học chung -Nhựt Phong lãnh đạm trả lời

-Xí bày đặt lạnh lùng đồ ~~ ,chị đây ghét nhất mấy thể loại con trai này đó nha -Kì Như bĩu môi rồi ngồi xuống ăn sáng. Cả ba ăn xong rồi bắt đầu đi học

Trên đường đi

-Sao em lại muốn học cùng lớp chị -Y Nguyệt nghiêng đầu hỏi nhưng nhận được là sự im lặng của Kì Như

-Này chị nói sao không trả lời-Y Nguyệt vẫn nói

-Trả lời làm gì, đó là chuyện của em, chị cứ lo chuyện của chị trước đi, giờ thì im lặng mà đi đến trường đi- Kì Như nhếch mép nói rồi bước đi. Y Nguyệt cũng im lặng không nói gì tiếp tục bước đi cùng Kì Như

*****

Tại khoa Âm Nhạc

-Nào các em hôm nay khoa chúng ta có ba bạn mới, nào ba em vào đi- cô giáo quay qua ra phía cửa. Ba người bước vào lớp, hai nữ một nam

-Các em hãy giới thiệu về mình- cô giáo mỉm cười

-Em tên là Mạc Nhựt Phong, bạn nữ kế bên em là Đường Y Nguyệt, còn bạn xõa tóc là Đường Kì Như, mong các bạn giúp đỡ- Nhựt Phong cúi đầu, cả Y Nguyệt và Kì Như cũng cúi

-Giờ thì...uhm để coi xem nào Y Nguyệt ngồi cùng với Khải, Nhựt Phong với Kì Như thì ngồi cùng bàn dưới Khải nha- cô giáo vừa nói vừa chỉ

- Thưa cô em phản đối về việc Y Nguyệt với Khải ngồi cùng -Kì Như nói nhưng mặt vẫn không cảm xúc

- Quy luật ở đây là một nam một nữ cùng bàn, em thông cảm- cô giáo

-Vâng- Kì Như nói rồi kéo Y Nguyệt xuống, dừng lại chỗ Khải, cúi đầu xuống lại tại Khải, mặt tóc xõa xuống che mặt Khải, người ngoài nhìn vào sẽ hiểu lầm là Kì Như đang hôn Khải và vâng đã có một người đang ghen

-Anh đừng đụng chạm gì vào chị tôi, ngay cả nói chuyện, nếu anh mà dám anh coi chừng tôi- Kì Như nói nhỏ vào tai Khải xong rồi bước về chỗ

*****

Hết chương

Mọi người thấy truyện ice như thế nào,hãy nhận xét đi ạ ~~,ice cảm ơn nhiều

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Hum qua,ice được đi chơi nên quên viết truyện,kkkkk cho ice xin lỗi mọi người nhiều,chúng ta sẽ bắt đầu tiếp tục câu chuyện nha...*****

Y Nguyệt bước xuống chỗ Khải ngồi,Y Nguyệt bắt tay chào hỏi,còn Khải nhìn Y Nguyệt bằng ánh mắt lạnh lùng rồi nằm nguc bần ngủ (chắc chắc),còn Kì Như với Nhực Phong khi xuống bàn dưới ngời,Nhực Phong hậm hực về chỗ,Kì Như thì không quan tâm mấy,ánh mắt cứ nhìn vào bàn phía trên làm anh chàng Nhực Phong nhà ta tức điên lên. Và thế là những tiết học trôi qua nhàm chán.(==v==)

Giờ ra chơi

-Lão đại xuống căn-tin với chúng em...ủa ai đây-nguyên chạy vọt sang bàn Khải,nói vèo rồi mới để ý cô bạn bên cạnh Khải

-Chào,mình là Y Nguyệt-Y Nguyệt mỉm cười chào rồi giờ tay có ý bắt tay chào hỏi nhưng rồi..

-Chị Nguyệt,xuống căn-tin với em-Kì Như lạnh lùng nói rồi kéo tay Y Nguyệt xuống căn-tin,theo sau là Nhực Phong,bỏ lại những dấu chấm hỏi cho mọi người

Kì Như cứ kéo Y Nguyệt cứ đi,đi mãi,đi đến căn-tin mới thôi mặc cho Y Nguyệt đằng sau la hoài mà vẫn siết tay nắm đi

Tại căn-tin

Ở chỗ bàn Khải và những người khác (ơ sao đi nhanh thế nhờ)

-Aishhh,sao cô gái tên Kì Như lạ thế nhỉ,Y Nguyệt chỉ muốn bắt tay làm quen thôi mà,còn có giận dữ vậy không-Nguyên hậm hực nói

-Này mọi người thấy cô gái Kì Như đó giống ai không- Thiên tỉ vuốt cằm nói

-Uhm,mình thấy Kì Như khá giống ai đó- Linh gật gù nói

-Có phải giống con mẹ tác giả của mình không- Kì suy ngẫm

-Ừay không thể nào,không lẽ nó lại xuyên nữa à- nguyên bác bỏ ý kiến của Kì

-Thì nhỏ đó là con mẹ tác giả chứ ai vào đây nữa- Khải ngẩng cao đầu lên nói (anh í ngủ này giờ ấy chớ)

-Ê- cả đám hét lớn (trừ Khải ra)

Khi cả đám hét lớn,thì có một cô gái đang tiến về họ,cả đám mở to mắt ra nhìn.

-Cô là ...-cả đám nhún mày đồng thanh

-Ice nè,đổi tên thôi mà mọi người không nhận ra à- cô gái nhếch mép

-Aishhh con tác giả chết tiệt,Băng nhà chúng tôi đâu- Khải nắm áo cô gái đó lên thì có một bàn tay khác kéo tay Khải ra

-Anh định làm gì bạn tôi,đừng ý là thần tượng muốn làm gì thì làm- một chàng trai khác xen vào

-Kì Như,cô thật quá đáng,sao cô dám viết Băng biến mất chứ- Linh hét lớn rồi bật khóc,kế bên là Thiên Tỉ đang dỗ dành

-Tôi thì làm sao,tôi đã cho Băng trở về với mọi người rồi đó mà mọi người không nhận ta thôi- Kì Như khoanh tay nhếch mép

-Cô...-khải định lại đánh Kì Như thì bị chàng trai đó chặn lại

-Nhược Phong tránh ra,đây không phải chuyện của cậu mà cậu xen vào -Khải gần từng chữ

-Cậu dám đụng bạn tôi cũng như đụng vào tôi- chàng trai được gọi là Nhược Phong cũng nhếch mép nói

-Nhược Phong cậu nên tránh ra,Khải nói đúng đây không là chuyện của cậu đâu- Kì Như lên tiếng. Nhược Phong cũng tránh ra lập tức Khải tiến tới đánh Kì Như,Kì Như liền tránh đi,Khải cứ đánh tiếp thì Kì Như cũng né cho đến khi..

-Này mọi người làm gì vậy -một giọng nói quen thuộc làm Kì Như quay lại và cũng dính trọn cú đấm của Khải và Kì Như ngã nhào xuống đất

-KÌ NHƯ- Nhược Phong và cô gái đó hét lớn. Cô gái định đỡ Kì Như dậy thì bị Kì Như gạt ra,tự mình đứng dậy

-Chị làm cái quái ở đây vậy Y Nguyệt,em bảo chị đừng có lại mà- Kì Như hét lớn

-Xin lỗi,chị chỉ lo cho em- cô gái được gọi là Y Nguyệt hối lỗi cúi mặt xuống đất. Kì Như cũng chỉ thờ dài rồi liền nắm tay Y Nguyệt bước đi đột nhiên dừng lại quay ra hét lớn

-Chuyện này tôi chưa tính xỏ xong,cú đấm hồi nãy tôi nhất định trả lại cho anh đấy Khải à -Kì Như hét lớn rồi bước đi tiếp theo sau là Nhược Phong. Còn Khải thất thần nhìn lên trời,cả bọn liền chung một suy nghĩ "Con tác giả bảo là đã đem Băng trở về mà mình có thấy ai đâu,không lẽ..."

-Là Y Nguyệt -cả bọn hét lớn nhưng có một người đã bác bỏ ý kiến đó

-Không thể nào là Y Nguyệt được,khi anh ở bên Y Nguyệt anh chả có cảm giác gì cả-Khải lên tiếng

-Vậy là ai đây ta...- cả bọn liền trầm ngâm một hồi cho đến khi vào lớp. Cả bọn vào lớp thì đã thấy Nhược Phong,Kì Như,Y Nguyệt đã về chỗ ngồi,cả ba đều có chung một hành động đó là nằm úp xuống bàn đeo tai nghe ngủ (TTVTT). Cả bọn không nói gì liền tiến về chỗ ngồi và bắt đầu giờ học

*****

Hết chương

Ta thấy chương này hơi dở thì phải,phải không mọi người,nhận xét cho ta đi,mấy hôm nay bận quá nên không thể viết chương đều đều cho mọi người được, xin lỗi mọi người rất nhiều,trưa lể sẽ ráng làm chương mới thật sớm cho mọi người,Xie Xie mọi người *cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biệt Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Ice thiệt sự dạo này bí hết chương mới quá,giờ mình ra đại chương này,mọi người đọc rồi nhận xét,có gì đưa ra ý tưởng cho chương mới cho ice với,vs lại dạo này ta bị bệnh nè,khụ khụ thông cảm cho ice,ice thật sự cảm ơn*****

Tiết học trôi qua rất nhanh,và đã giờ ra về :v . Kì như,Nhược Phong và Y Nguyệt chuẩn bị ra về thì...

.

.

.

.

.

.

.

.

À vâng cả bọn bao gồm TFBOYS,ki và linh chặn cửa ra vào lớp,hiện giờ cả lớp không có ai chỉ có TFBOYS,ki,linh,Kì Như,Nhược Phong và Y Nguyệt

Quác...quác...quác

- Có chuyện gì nữa không vậy,sao các thần tượng lại chặn đường vậy-Kì Như khoanh tay nhếch mép

-Cô.... đừng nghĩ là "mẹ" của bọn này mà muốn làm gì thì làm-Khải tức giận chỉ vào mặt

- Aiyaa,thật sự được lên chức làm "mẹ" rồi sao,thật vinh hạnh-Kì Như tặc lưỡi-Các người muốn gì-Kì Như thôi tặc lưỡi rồi trở lại đáng vẻ lạnh lùng

-Được chúng tôi sẽ vào vấn đề chính,Băng nhà chúng tôi đâu-Kì lên tiếng

-Băng là ai vậy,tôi không biết-Kì Như lắc đầu

-Người đừng có giả ngu,không hồn nói Băng ở đâu,không thì...-Linh chỉ vào mặt Kì Như

-Không thì sao-Kì Như hất mặt

-Thì...-Linh áp úng

-Trông gì,đi thôi Nhược Phong,Y Nguyệt-Kì Như cười lớn rồi nắm tay Y Nguyệt,Nhược Phong ra khỏi lớp.Đứng hình một hồi thì Khải đuổi theo và hét lớn

-Kì Như cô đứng lại đó-à vâng Khải vừa chạy theo,hét lớn,tay đã hình thành một cú đấm sắp bay vào mặt ta (ahuhu,sao số tui khổ quá trời). Nhưng không,tui đã quay lại né cú đấm của Khải và cũng giờ nắm đấm giống Khải,đấm vào mặt Khải,hú hú ta đã trả thù được rồi,xin lỗi mấy bác Tứ Diệp Thảo và Tiểu Băng Giải nhiều,ahihi

-Cái này tôi trả lại cú đấm ở căn-tin-Kì Như đấm mặt Khải xong là phúi tay rồi bước đi trong sự ngạc nhiên của mọi người còn ở trường và vâng đã có nhiều người bàn tán về nhân vật Kì Như và cũng là ice-con tác giả dễ "xương",chu chơc của mọi người ahihi

-Con Kì Như thật quá đáng,không biết nó nghĩ nó là ai hử,dám đánh Khải của Băng chứ -Học sinh 1 tức giận nói

-NẾU có chị Băng ở đây thì Kì Như tiêu đời rồi- Học sinh 2 cũng gật đầu nói. Khi chữ "Băng" được nói đến thì cả trường bỗng trầm lặng xuống. Kì Như đang đi cũng dừng lại làm Y Nguyệt và Nhược Phong đi theo cũng dừng lại

- Sao vậy Kì Như,em không thấy được khỏe à,có cần đi khám không- Y Nguyệt lo lắng nói bỗng Kì Như quay lại với khuôn mặt giận dữ,Y Nguyệt và Nhược Phong ngạc nhiên,lần đầu tiên họ thấy Kì Như tức giận thế này,Kì Như tiến lại chỗ hai học sinh nói hồi nãy. Hai học sinh đó cũng giật mình khi thấy Kì Như lại gần mình với khuôn mặt tức giận

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Bất Yếu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Các bạn nói Băng ở đây thì mình tiêu đời hả,xin lỗi nha vì không thể theo ý của mấy bạn rồi, chị Băng là chị họ của tôi (hồi nào vậy ta,hi) ,nếu mấy bạn có khuất mắt thì cứ tới nghĩa địa rồi cứ nói. Tôi muốn quên tên rồi mà sao ai ai cũng nhắc đến thế,mấy người đau 1 ,tôi đau gấp bội đấy,HIỆU CHUẢ HẢ -Kì Như hét lên, Nhược Phong chạy lại ôm Kì Như và kéo Y Nguyệt ra khỏi trường. Tại trường tất cả học sinh bao gồm TFBOYS, ki và linh cũng trầm lại theo suy nghĩ riêng của mình.

Còn chỗ Kì Như,Nhược Phong,Y Nguyệt thì... À vâng sau khi được bạn Nhược Phong đập trai ầm theo kiểu vác lên vai như bao gạo và Kì Như là bao

gạo đó, được Nhực Phong vác lên, Kì Như là tui cứ nhảy nẩy lên, đâm lên hồi vào lưng mà không hề hấn gì... Quái thằng đó ăn giống gì mà khỏe thế, Kì Như quay ra làm khuôn mặt ĐÁNG THƯƠNG nhìn bà chị của mình là Y Nguyệt nhưng Y Nguyệt nhìn thấy khuôn mặt của tui rồi khẽ lắc đầu. Ở cái kiểu lắc đầu thương hại vậy là sao và cứ thế tui bị "thấy" vào ghế sau, Aishhh thằng chó Nhực Phong không thể nhẹ nhàng hơn được à, làm đầu với móng của tui, kể bên Y Nguyệt đã ngồi bên, chị ấy mỉm cười nhẹ nhìn tui tui cảm thấy ấm áp vô cùng, bất chợt rồi nghĩ mình giấu chị Băng đi có xấu không ta, lập tức tui lắc đầu dập tắt ý nghĩ đó. Cứ suy nghĩ mãi mà tui không biết đã đến bãi bò công anh,... Ấy mà khoan nhà chúng tui ở đồi Bò công anh à, bỗng cánh cửa bật ra và một lần nữa tui được vác, cái đầu bị đập vào cửa xe làm tui đau điếng, cái thằng này không biết thương hoa tiếc ngọc gì cả, cơ mà tui thắc mắc tại sao chị Y Nguyệt lại không ra mà cứ đưa ánh mắt gian tà nhìn chúng tui làm tui thoảng rùng rợn bà chị này. Và cứ thế lần nữa tui bị quăng xuống đất, tui ôm đầu của mình rồi mở mắt nhìn xung quanh.... Woa xung quanh tui là những hoa Bò Công Anh, chúng thật đẹp, nhìn những Hoa bò công anh nhỏ bay lượn theo gió, tui ước gì mình là hoa Bò công anh nhỏ nhỉ, có thể bay theo những nơi mình muốn. Tui đang ngẫm nghĩ thì bỗng đâu một thứ mát được áp vào má tui, thật là dễ chịu. Quay ra nhìn thì ra thằng bạn chí cốt của tui mua nó, tui gật đầu thay cho lời cảm ơn. Bỗng một giọng nói trầm ấm phát ra từ thằng bạn tui

- Ước nguyện của mi đã trở thành hiện thực- Nhực Phong nói rồi nằm xuống đồi Bò Công Anh, tui cũng nằm theo

- Uhm... cảm ơn ông đã nhớ ước nguyện của tui - Kì Như mỉm cười tay cầm Hoa Bò Công Anh, miệng thì chu mỏ thỏ. Bỗng Nhực Phong hôn lên đôi môi của Kì Như. W.T.F (xin lỗi vì đã chửi thề *cúi*), Kì Như mở mắt to hết cỡ lên nhìn, đẩy Nhực Phong ra tát một cái rõ đau vào mặt, một giọt nước mắt rơi xuống, phải... Kì Như đang khóc, Nhực Phong nhìn Kì Như bằng ánh mắt hối lỗi. Kì Như đứng dậy chạy thật xa đến khi đồi Bò Công Anh biến mất ra khỏi tầm nhìn của Kì Như...

*****

Hết chương

Oái, dạo này ice thật sự hết cách rồi nên cho Kì Như cũng như là ice làm nhân vật phản diện một chương mong các bác bỏ qua *cúi* mà đọc ở trên nhìn cứ ice là nhân vật chính nhỉ không phải đâu nha các bạn, nhân vật chính là..... bí mật, hi hẹn gặp các bạn sau, nhớ comment để cho thêm biết cảm nghĩ và ý tưởng nha, moazh moazh, yêu mọi người nhiều

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Đau

Ice còm-bách, chúng ta sẽ quay lại lúc Nhực Phong hôn ta nhé, ahii~ dạo này ice sống ảo ghê :3-----

Kì Như đi mãi đi mãi cho đến khi đồi Bò Công Anh xa dần trong tầm mắt của Kì Như, cô đang khóc, phải cô đang khóc, khóc không phải vì mất nụ hôn đầu mà cô khóc cho người yêu cũ của mình, đã hứa mà không giữ lời, để cho một chàng trai khác hôn cô, không biết ở trên anh ấy có tức giận với mình không, cô suy ngẫm, vì cô mà người con trai mà cô thương đã không còn trên đời, cô ngẩng cao đầu lên, trời bắt đầu tối xuống,

*****

Chúng ta quay lại quá khứ của Kì Như nha, và đây không sự thật của tui đâu nha, tùy theo tâm trạng của ice nha để viết muahaha :3

Theo lời kể của Kì như

Tôi- một con nóc 14 tuổi, cuộc đời chưa trải qua một mối tình vắt vai, lúc đó tôi được bạn bè đặt là KẺ XUI XẺO. Vì tôi làm cái gì cũng không ra hồn hết, vừa xấu xí, lại không học giỏi nữa

Anh- là hotboy của trường, học giỏi, đẹp trai, được mọi người, thầy cô yêu mến, vừa giỏi thể thao, là một chàng trai hoàn hảo.

Tôi nhớ lần đầu tiên gặp anh, có cuộc gặp mặt không mấy tốt đẹp, tôi biết tuy anh học giỏi nhưng gia đình không được mấy tốt đẹp, tôi gặp anh trong quán ăn khi tôi đi ăn với bạn, lúc đó anh không biết tôi, cái tính sĩ diện của anh bộc lộ lần đầu tôi gặp, vì lúc đó tôi bơ anh

Kể từ đó, mỗi lần tôi ở trường, lần nào anh cũng kiếm chuyện với tôi, nhưng tôi vẫn chịu đựng, càng ngày bạn bè càng lại chơi với tôi nhiều hơn, không gọi tôi là Kẻ xui xẻo nữa. Thật là lúc đó tôi vui lắm, vì có anh mà tôi có nhiều bạn bè. Tôi cũng được một bạn nhắc nhở nên chải chuốt lại bản thân, tôi cũng nghe theo, từ từ tôi cũng xinh hơn trong mắt mọi người. Nhưng anh lại bức bối với tôi, không kiếm chuyện với tôi nữa, tôi cũng khá thối nhưng không quan tâm mấy

Lên cấp 3, tôi lại chung trường với anh, cùng lớp, được ngồi chung bàn với anh, thật sự lúc đó tôi nhận ra anh nhưng tôi bơ anh, tôi thấy anh khá bức bối. Có lần anh kéo tôi ra chỗ tối, trong anh rất giận dữ, tôi khá sợ, tôi bật khóc, nhìn anh hốt hoảng dỗ tôi. Và cũng lúc đó anh tỏ tình với tôi, tôi khá sốc.....

Kể từ sau tỏ tình, ngày nào anh cũng chờ tôi đi cùng đến trường, tôi khá xấu hổ với bạn bè vì toàn bị họ chọc, nhưng tôi rất hạnh phúc, vì lần đầu anh yêu tôi không phải vì vẻ bề ngoài, nhưng tôi đã tan nát khi ngày đó đến.... Tôi vô tình nghe được cuộc trò chuyện của anh với bạn anh, tôi đau lắm, anh nói yêu tôi vì thú vui, lúc đó tôi khóc, tôi chạy, lúc đó cũng mưa, chắc ông trời thương xót tôi nên khóc cùng tôi, tôi chạy riết mà không để ý bên đường, xe tải đi đến, lúc đó tai tôi như ùa đi, đôi mắt cũng mờ vì khóc quá nhiều, bỗng tôi bị xô, quay lại đứng ngây ngốc nhìn anh nằm trên vũng máu đỏ, tôi chạy lại đỡ anh, tôi khóc, hỏi vì sao lại cứu tôi, anh nói là anh yêu tôi nên bảo vệ tôi, anh còn giải thích vì tính sĩ diện của anh mà nói yêu tôi là thú vui, anh nói rằng yêu tôi rất nhiều, anh bảo tôi phải hứa không được trao nụ hôn đầu cho ai cho đến khi quên được anh, tôi gật đầu đồng ý, bảo anh đừng chết, anh chỉ mỉm cười, xoa đầu tôi, rồi anh đã ra đi.....

Tôi nhốt mình trong phòng 2 tuần, khi bước ra cánh cửa ấy, tự hứa bản thân mình là phải quên được anh, để không anh ở trên làm anh lo...

*****

Kết thúc hồi tưởng

Giờ Kì Như nghỉ lại, tự nhẩm lại hồi đó sao mình ngốc thế, cứ ngồi nghĩ vẩn vơ, cũng không biết có người đi tới, Kì Như bất giác ngẩng lên, đập mắt vào là khuôn mặt của Nhượng Phong, nét mặt anh đầy lo lắng nhìn cô

- Cậu đi lâu thế, làm chị Y Nguyệt lo lắm không hả- Nhượng Phong mắng, Kì Như mới ngẩng ra, phải cô còn chị Y Nguyệt mà, còn Nhượng Phong- thằng bạn chí cốt của cô

- Xin lỗi vì làm hai người lo lắng, giờ chúng ta đi thôi- Kì Như lau đi nước mắt, mỉm cười thật tươi, rồi nắm tay Nhượng Phong. Mà Kì Như không biết, có ai đó mặt khi được người đó nắm tay

Tình yêu là thế..

Đôi khi làm mình say mê, đôi khi làm mình ngơ ngê

Tin một người đến nỗi rơi lệ

Là thế...

Khi yêu ai chẳng cần biết nữa, khi thương ai thì dù trong mưa

Vẫn cảm thấy ấm áp dư thừa...

Rồi khi em thấy

Anh trong tay cùng người khác ấy, sao em quên được khoảnh khắc đấy

Anh bên ai hạnh phúc như vậy?

Thì thôi...

Buông đôi tay và để anh đi

Xem như ta lần đầu chia ly

Cũng là lần cuối nghĩ suy..

ĐK:

Thì anh.. cứ đi đi hãy cứ xa em và đừng ngẫm nghĩ

Hạnh phúc ra sao yêu thương nhường nào chỉ thêm thời gian lãng phí.

Ừ thì anh cứ đi đi và đừng nhớ nhưng chi

Về đâu khi ta đã lạc mất nhau??

Mình buồn vì tim mình đau

Mình buồn thì ai thấu đâu ?

Từng lời buông chưa hết câu, nước mắt đã dâng khóe sần.

Đừng bên nhau nếu không vui, em muốn thấy anh cười.

Vì yêu nên em xin anh cứ đi..

Bỏ mặc em! - Anh cứ đi đi-Hari Won

*****

Hết chương

Xin lỗi chương này dành cho Kì Như,tâm trạng hiện giờ của ice đang rất đau,nên xin lỗi vì chương này hơi dở,à mà sau ngày 11/7 là lịch ra chương là thứ bảy và chủ nhật nha,có thể ra hoặc không ra,vì ngày 11/7 ta đi học rồi,vì ice thi rớt nên vào trường tư,tâm trạng không muốn viết truyện nhưng ice sẽ cố gắng ra chương mới cho mọi người,mong mọi người bỏ qua cho ^^

Love~

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biệt Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Chương này là do con bạn ta viết,thấy nó viết teencode nên tao vào sửa lại,ahihi~~

Nên cách viết sẽ khác ice chút nha mấy cưng :3

*****

Tối hôm đó, Kì Như rất vui vì thằng bạn chí cốt của nó đến ăn cơm. Mặc dù trong lòng như thế nhưng mà....

- Tự nhiên tới đây làm gì thằng cò hó kia.
- Thằng cò hó đến xin lỗi chị vì chuyện khi chiều ạ. Mong chị tha lỗi.
- Xớ, ta đây không tha thì sao?
- Không tha á? Ta sẽ cù léc ngươi muahahaha.....
- Ồ... thôi ta tha lỗi đó, nói thật cả đời tao chỉ sợ mỗi chiều đó của mi thôi đấy.

Y Nguyệt đang nấu ăn trong bếp cũng lắc đầu phì cười vì bộ dạng trẻ con của hai đứa.

- Thôi, hai đứa chuẩn bị ăn cơm nào. Giúp chị một tay với.
- Zét xơ sư ti.

Tối đó chắc là buổi tối vui nhất từ trước đến tại thời điểm giờ của Kì Như vì từ khi anh chết, Kì Như chưa bao giờ cười nhiều như vậy.

Sáng hôm sau, tại lớp của tụi nó .....

- Cô xin thông báo vs cả lớp, hôm nay lớp chúng ta có một bạn mới chuyển đến. Em giới thiệu đi.
- Chào mọi người, mình là Hà An, là học sinh mới và cũng là bạn gái của Tuấn Khải, mong các bạn giúp đỡ.

Cả lớp ồ lên kinh ngạc, làm Khải giật mình tỉnh giấc.

- Có chuyện gì mà ồn thế? Ngược mắt lên, Khải thật sự sửng sốt vì thấy Hà An.
- Ồ.... Hà An, sao e về nước mà không báo cho anh một tiếng?
- Cho anh bất ngờ thôi mà.
- Ak, em về chỗ đi, chỗ của em cạnh bàn Khải á.

- Vâng ạ.

Giờ ra chơi....

- Khải, xuống căng- tin vs em nha.

- Ế, lao đại, đây là.....?- Vương Nguyên, Thiên Tỉ cùng đồng thanh.

- Ak, đây là cô em gái hồi nhỏ của anh mà anh hay kể vs hai em đó. Còn đây là Nguyên vs Tỉ, là 2 thằng đệ ruột của anh và bên cạnh là Linh, Kì, là bạn gái của 2 đứa nó.

- Vậy ạ? Chào mọi người, mình là Hà An, là bạn gái của Khải.

Tỉ kéo Khải ra một góc.

- Bạn gái là sao?

- Không phải đâu, anh chỉ coi cô ấy là em gái thôi, chỉ là anh muốn bù đắp những gì anh gây ra cho cô ấy nên..

- Vậy ak? Em xin lỗi đã trách nhầm anh.

- Không sao.

- Thôi, ta xuống căng- tin đi, em đói lắm rồi.- Linh chu mỏ.

- Oki, let's go.

Cả bọn kéo nhau xuống căng- tin vs thành viên mới. Kì Như vừa làm xong việc nên kéo cả Y Nguyệt đi luôn.

- Y Nguyệt, chúng ta cũng đi thôi.

- Ukk.

Tại căng- tin.....

- Giá như có con Băng ở đây thì tốt nhỉ.- kì xịu mặt nhớ đến con bạn quá cố.

- Aiss, đừng nhắc mấy chuyện không vui ở đây, không khí đang vui mà, đừng làm mất hứng mọi người chứ.- Khải tỏ vẻ vui vẻ nhưng trong tim thì như bị cửa ra tùm mảnh vỡ.

- Băng là ai vậy?

- Là bạn thân thôi, ăn đi em.- Vừa ns, Khải vừa gấp đồ ăn cho Hà An.

- Dạ vâng.

Ko hiểu tại sao nhưng Y Nguyệt lại cảm thấy gai gai khó chịu vì hành động âu yếm của Khải đối vs Hà An.

- Mình sao thế nhớ? Chỉ là Khải âu yếm Hà An thôi mà, sao mình lại thấy khó chịu chứ? Mình có là gì của cậu ấy đâu nhỉ?- Y Nguyệt thắc mắc.

- Chị, Chị ơi.

- Hà, cái gì vậy?

- Lúc này đến giờ chị nghe em nói không vậy?

- Ak....chị đang nghe đây.

- Chị sao vậy? Không khỏe ak? Sao cứ nhìn sang bên bàn bọn kia thế?

- A, em biết rồi. Như này là còn bình thường á, sau này chị còn phải chịu nhiều nữa cơ.

- Chịu nhiều là sao?

- Thì chị cứ biết chừng đó đi.

Giờ ra về, vì tâm trạng không được tốt nên Y Nguyệt bảo Kì Như với Nhược Phong về trước, còn mình đi hóng gió trên sân thượng rồi về sau. Nó đứng trên sân thượng vs dòng cảm xúc lẫn lộn, những hình ảnh ủa về làm đầu nó đau như búa bổ, gió lùa vào mặt làm tóc nó bay lòa xòa. Vừa lúc đó....

- Đây, cô có sao ko vậy?- Khải lay lay người cô.

Tại khoa cấp cứu bệnh viện XX.....

- Bác sĩ chị tôi sao rồi?- Kì Như vừa khóc vừa hỏi bác sĩ

- Hiện tại, tình trạng của bệnh nhân đã ổn định, may mà đưa đến kịp không thì..... Bây giờ mọi người có thể vào thăm bệnh nhân.

Chưa đợi bác sĩ ns hết câu, Kì Như đã lao vào phòng bệnh.

- Chị ơi, em xin lỗi.- Kì Như khóc.

- Thôi, chị ấy ko sao rồi, nín đi, khóc xấu lắm đó.- Nhược Phong vừa nói vừa lau lau nước mắt cho Kì Như.

- Cô ấy không sao chứ?-Khải bước vào

- Cảm ơn anh, chị ấy đỡ rồi.- Nhược Phong

- Không sao là tốt rồi, thôi tôi về trước đây.

- Chào anh.

- Chào.

Khải bước ra khỏi phòng với một mớ cảm xúc khó tả.

- Mình không biết vì sao nhưng khi nhìn vào mắt cô gái đó mặc dù cô ấy đang nhắm mắt nhưng mk lại cảm thấy cảm giác gì đó rất quen thuộc, kiểu như Băng vậy.- Khải lắc đầu suy nghĩ.

Trở lại với phòng bệnh.

- Phong, tớ có nên nói cho mọi người biết thật sự chị ấy là Băng ko?

- Theo tớ, cậu khoan hãy nói vì làm thế, chị ấy sẽ rất bất ngờ, không chừng lại còn đau khổ khi nhớ ra chuyện gì đó nữa, thuận theo tự nhiên vẫn hơn cậu ak.

- Uk, tớ cũng nghĩ thế.

- Các em nói gì vậy? Băng là sao? Sao chị lại đau khổ?- Y Nguyệt tỉnh dậy hỏi

-----

Ấy za, hơi bị gay cấn ak, nhớ cmt nhận xét vs nhá-bạn ta

Nhận xét cho nó đi == -con ice

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Ha... chắc truyện này bị bơ rồi,vì dạo này ice mắc đi học ở trường cả ngày,cộng với lo ôn thi chất lượng đầu năm nên bỏ rơi bé "con" này rồi,cho ice gửi lời xin lỗi cho mấy bạn đọc giả nha,với lại dạo này ice không có tâm trạng ~~,ice bị hack facebook,nick thứ 3 đấy,buồn lắm chứ huhu,thôi chúng ta vào truyện nhé

*****

- Các em nói gì? Băng là ai? - Y Nguyệt tỉnh dậy hỏi

- Em... - cả hai cúi đầu xuống (Kì Như và Nhược Phong nhí)

- Ai thế vậy Kì Như,chị thấy tên này quen lắm,chị có quen cô gái tên Băng à- Y Nguyệt đưa ánh mắt nhìn thẳng vào mắt Kì Như,làm Kì Như không dám ngẩng đầu lên nhìn

- Người cô gái tên Băng chị có quen đấy,nhưng đây chưa là lúc thích hợp để cho chị biết đâu- Nhược Phong chen vào bầu không khí của hai cô

- Đúng đúng,chừng nào đến lúc,tự khắc em sẽ nói cho chị biết,giờ chị ở đây ăn cháo rồi uống thuốc đi,chúng em về thay đồ rồi dẫn chị về nhà- Kì Như gật đầu đồng tình,cười với Y Nguyệt rồi nhanh chóng kéo tay Nhược Phong ra ngoài. Động tác ấy làm Y Nguyệt mỉm cười nhẹ.

Ở bên kia cửa =))))

Kì Như và Nhược Phong thở dút hơi...

- Phù,mém nữa là bị phát hiện rồi nhờ- Kì Như lau mồ hôi

- Cũng may tôi nghĩ cách ấy,không thì hai đứa mình bị lộ òi- Nhược phong vừa thở vừa nói

- Ông cảm thấy tay mình ướt và nóng không- Kì Như quay ra hỏi

- Uhm...-bỗng Nhược phong với Kì Như nhìn tay còn lại của mình. Kì Như bắt giác đỏ mặt,hai người lùi ra xa,hai tay đang nắm chặt bỗng buông ra (ahhi,ngại quá @@)

- Etou... chúng mình về nhà thay đồ,tí chị Y Nguyệt không thể tội mình quay lại thì lại lo đấy- Kì Như cúi đầu nói,mái tóc xõa gần hết khuôn mặt đang đỏ của mình

-Uhm...- Nhược Phong trả lời rồi nắm tay Kì Như rồi kéo về,Kì Như chỉ lèo đèo theo sau,mặt đã đỏ thì càng đỏ hơn

*****

Sáng hôm sau

Cả ba gồm Y Nguyệt,Kì Như và Nhược Phong cùng nhau bước đến trường với sự bàn tán của sinh viên nhưng họ không quan tâm mà vẫn bước đến lớp,đến lớp thì đã thấy TFBOYS,kì,linh và Hà An đến rồi. Y Nguyệt,Kì Như và Nhược Phong bước về chỗ ngồi. . .

Quác. . . Quác. . .Quác (tiếng quạ bay qua :3)

Cô giáo vào lớp thấy tình cảnh mọi thứ đều im lặng,cô giáo khẽ rung mình một cái rồi mỉm cười cả lớp nói:

- Sắp tới,trường sẽ tổ chức chương trình "Nhảy các thể loại (ice chém)",lần này TFBOYS cùng với kì và linh sẽ là ban giám khảo chấm thi,các em có 1 tháng để chuẩn bị,cô đã nói xong,chúc các em có buổi học thật tốt-Cô giáo nói xong là bước ra.

- Kì Như,lần này chúng ta tham gia đi- Y Nguyệt hớn hờ quay xuống bàn Kì Như-nói coan Kì Như đang ở trạng thái yên giấc

- Hờ-Kì Như ngước lên với khuôn mặt ngái ngủ-Có chuyện gì vậy ạ-cùng với giọng ngái ngủ

- Chúng ta tham gia chương trình nhảy đi- Y Nguyệt nhìn Kì Như với ánh mắt cún con

- Ở sao cũng được-vì muốn được ngủ tiếp nên Kì Như trả lời rồi nằm gục xuống bàn ngủ. . .

*****

Tối đó,tại nhà Kì Như

- CÁI GÌ,CHÚNG TA THI CHƯƠNG TRÌNH NHẢY DO TRƯỜNG TỔ CHỨC- Con Sư tử rống lên

- Thì em đồng ý rồi mà,Nhược Phong có thể làm chứng,phải không Nhược Phong-Y Nguyệt quay sang,Nhược Phong liền gật đầu.

- Haizzz giờ biết sao giờ, chúng ta lên tập đi- Kì Như thở dài rồi nắm tay Y Nguyệt lên phòng tập, cả Nhưc Phong lên

.....ta là phân cách các ngày trôi qua.....

Một tháng sau

- Xin chào tất cả các bạn, tôi là Tuyết Vân, học bên khóa bác sĩ, nay tôi làm MC chương trình này *cười*... Hôm nay trường tổ chức chương nhảy, sau đây là tiết mục của các lớp khối an ninh... (ta là phân cách tua thời gian), và hai tiết mục của khối âm nhạc- Tuyết Vân dứt lời thì hàng loạt vỗ tay vang lên. Tiết mục đầu tiên là tiết mục của Hà An, cô nhảy hiện đại khá đẹp, những đường con uyển chuyển gây sức hút "chết người" (ngu người -.-). Tiết mục thứ hai là của nhóm Kì Như, Nhưc Phong và Y Nguyệt, nhóm nhảy bài L.i.e của Exid, Navailla của GFriend (tại ice đang thả thích hai bài này hihi =)))). Những động tác rõ ràng, dứt khoát của Y Nguyệt làm TFBOYS, kì và linh khá ngỡ ngàng, họ đều cùng chung một suy nghĩ "Sao Y Nguyệt nhảy lại giống Băng đến thế". Kết thúc bài nhảy, nhóm Y Nguyệt được mọi người vỗ tay nhiệt liệt....

.....

- Sau một thời gian bán giám khảo thảo luận, xin chúc mừng nhóm Y Nguyệt đã dẫn chiến thắng, xin chúc mừng- Tuyết Vân hét to, nhóm Y Nguyệt mừng nhưng họ chỉ mừng trong lòng thôi, chứ ở ngoài thì mặt lạnh tanh à =0000

*****

Hết chương

Chương chỉ nhiều đây thôi mọi người thông cảm, vì đã được bầu làm lớp phó học tập nên các chất xám của ice đã bay hết =))). Giờ ice sẽ tuyển thêm 1 bạn ad nữa, có gì giúp ice viết thêm vài chương, ice không cần bạn đó viết hay, chỉ cần đủ 500 chữ là, nội dung cứ lòng vòng cho đến khi Y Nguyệt sắp nhớ lại đi, ice sẽ vào và phụ giúp các bạn, chỉ cần viết đủ 700 chữ 1 chương cũng được, nếu được thì hãy nói ice, qua nick Như Khánh Bùi ấy (nick thứ 4 của ice TvT), 1b ice, chúng ta sẽ bàn bạc và trao nick của ice cho pn ad mới, đương nhiên là truyện này không phải các bạn viết hết đâu nha, nghiêm cấm nếu đã được ice chọn làm ad thì phải trung thực, không thể biến truyện của ice thành truyện của bạn được, nghiêm cấm đổi tên tác giả luôn, nếu muốn có kí danh riêng cho mình thì ice đồng ý, ice sẽ sửa lại, nghiêm cấm đổi mặt khẩu nick của ice, vì ice ghét nhất bị đổi mặt khẩu, ice đã bị 3 lần rồi đấy, ice không muốn lặp lại lần nữa.

OKI hem nà, ice sẽ chốt bắt đầu 12h trưa ngày, lúc ấy ice viết chương mới có gì thông báo pn ad mới luôn nha =)))

Yêu các bạn nhiều

Kí tên *xoẹt xoẹt*

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Bất Yếu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

ice đã có kết quả, ta sẽ chọn bạn Băng Thương Hằng, bạn này ngày nào cũng bình luận truyện mình trên *santruyen.com*, tuy bé Kyo190 chậm hơn chút xíu nhưng ice không thể chọn cho bé Kyo190 được, xin lỗi bé nhiều được hihi, bạn Hằng hãy liên hệ nick facebook ice nha, tên Như Khánh Bùi ấy, hihi. Bạn hãy nghĩ kí danh cho mình nha, và chia nhau ra ngày nào ra chương, mỗi lần viết chương mới xong sẽ để kí danh mình lên, tí ice sẽ làm thử cho pn hằng coi ha ^^*****Ta là phân cách mấy tháng sau đó*****

31/06/2020 (oh yeah, ice phân cách lố năm ời :3)

- Được rồi, hôm nay sẽ là ngày cuối cùng chúng ta gặp nhau, ai cũng sẽ ra trường và kiếm 1 việc làm cho mình, cô mong các em kiếm 1 việc làm thật tốt nha ^^ - Cô giáo nói, còn ở dưới đám học sinh ngồi ôm nhau khóc, kể cả con trai (WTF??? ày ày trừ TFBOYS nhà ta ra nha -.-), à mà quên còn bộ ba mặt lạnh nữa. Các bạn thắc mắc là ai đúng hơn, không ai khác chính là Y Nguyệt, Kì Như và Nhưc Phong chứ ai..

- Oa oa- Linh và Kì ôm nhau khóc. Hà An định ôm vào nhưng bị Linh đẩy ra, thế là....

Rầm (bạn Hà An bị té ha ha)

- Huhu- à vâng bạn Hà An đã khóc ầm lên

- Linh, bạn làm gì vậy- Khải vừa nói vừa đỡ Hà An lên

- Mình chỉ đẩy nhẹ ra thôi mà,còn cần diễn lộ vậy không- Linh nhún vai
- Bạn linh đẩy mình mạnh lắm,mình bị té rồi nè,huhu- Hà An diễn "sâu"
- Cậu nên nói thật đi Linh- Khải
- Ý cậu nói là mình nói dối ư- Linh tức giận chỉ mặt mình nói
- Không phải như vậy...- Khải xua tay
- Thật tổn công làm bạn tri kỷ bao lâu nay,băng mà thấy được thì không biết làm sao- nhắc đến băng,gọng linh trầm xuống
- Cậu đừng nhắc đến băng nữa- Khải quát
- Thế cậu định quên băng sao-Linh há hốc nói
- Không có...- Khải xua tay
- MỌI NGƯỜI IM HẾT ĐI- Y Nguyệt hét lớn rồi hai tay ôm đầu ngồi xuống hét lên
- Chị sao vậy băng- Kì Như hét hoảng hốt Y Nguyệt dậy. Cả lớp cũng hét hoảng hốt Y Nguyệt dậy rồi xe cấp cứu được gọi đến,và thế Y Nguyệt được đưa vào bệnh viện. Ở trong xe cấp cứu,Kì Như lo lắng nhìn Y Nguyệt,kế bên là Khải hét hoảng theo,kế bên Khải là Nhựt Phong nhìn ánh mắt rục rủa nhìn Khải (ha,anh ý ghen ấy,hìhì). Y Nguyệt được đưa vào phòng cấp cứu và....

Ba mươi phút sau

Bác sĩ bước ra với khuôn mặt không thể tội tệ hơn (haizz,bác sĩ cũng diễn sâu nữa hờ trời *tặc lười*),Kì Như với khuôn mặt lo lắng đứng trước bác sĩ hỏi

- Chị ấy... chị ấy sao rồi bác sĩ- Kì Như hít thở nói đều đều
- Cô ấy không sao,chỉ là chột nhớ kí ức không tốt hồi xưa nên thần kinh của cô ấy bị đau ấy,không sao đâu- bác sĩ mỉm cười,Kì Như thở dài kể cả TFBOYS,kì và linh cũng vậy,như trút được gánh nặng,Kì Như quay sang nói TFBOYS,kì và linh
- Chị Y Nguyệt vẫn ổn,cảm ơn mọi người quan tâm chị ấy,gìờ mọi người hãy về,Nhựt Phong tiễn khách- Kì Như nói rồi quay sang định vào phòng thăm Y Nguyệt nhưng bị bàn tay nào đó nắm chặt. Kì Như quay sang thì người nắm tay không ai khác chính là Linh.
- Sao nữa- Kì Như nhướn mày
- Có phải Y Nguyệt là Băng phải không- Linh cúi gầm mặt hỏi còn Kì Như nở nụ cười đều
- Nếu tôi nói không phải thì sao- Kì Như cười lớn,xong rồi hít thở thật đều rồi nói tiếp- Mà mắt người cũng li tiệt,tôi đã nói Y Nguyệt,chị ấy không phải là Băng mà,chị tôi nhập bệnh viện rồi mà cũng ráng hỏi lại là sao- Kì Như tức giận nói
- Chỉ vì chúng tôi mọi hành động của Y Nguyệt,kể cả cách nhảy,đi đứng rất giống Băng- Thiên nói đỡ (cuối cùng anh Thiên lên sàn,hú hú)
- Chỉ vì hành động giống thôi,mà mấy người nghi ngờ thôi sao,haizz,chả trách năm xưa Gia Linh giả dạng cả phẫu thuật mặt cho giống mà mọi người cũng tin,nhất là anh đó,khải à- Kì Như khinh bỉ nói
- Thì đây là ý tưởng cô mà-Khải cãi bướng
- Ý tưởng ư!!! HÀ... giờ quay sang đổ lỗi cho tôi sao,tôi chỉ thử để coi anh có thật lòng yêu chị băng không,gìờ không bảo vệ được thì thôi,mà còn đổ lỗi cho tôi sao,không giữ được thì mất,oki,gìờ xin mọi người ra cho để chị Y Nguyệt của tôi được nghỉ- Kì Như xua đuổi rồi vào phòng Y Nguyệt đang hồi sức vào thăm. TFBOYS,kì và linh lắc đầu rồi cùng nhau đi về .

AD Ice

*****

We don't talk anymore

We don't talk anymore

We don't talk anymore

Like we used to do

We don't love anymore

What was all of it for?

Oh, we don't talk anymore

Like we used to do... (We don't talk anymore-Charlie Puth,Selena Gomez) (ta bị cuồng bài này hihi)

*****

Hết chương

Lịch ra chương mới của ice có thể thứ 7 hoặc chủ nhật cuối tuần nha, vì học nguyên ngày nên ngoài hai ngày đó ra, ice chẳng rảnh ngày nào cả, hihi tha lỗi cho ice mọi người, giờ bạn Băng Thương Hằng, hiểu cách viết rồi chứ, mỗi lần viết xong chương là để tên kí danh hay tên mình lên đó nha, oki, ice xong việc rồi, ice đi đây *xách dép chạy*

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Ni hão mọi người mình là Nick, người mà ice hợp tác viết truyện á. Có gì không phải mong mọi người giúp đỡ ạ

-----phần lời nhai của con Nick kết thúc-----

Sáng hôm sau

Y Nguyệt nhà ta đã được xuất viện rồi ạ. Kì Như và thằng bạn chí cốt Nhược Phong đến đón Nguyệt. Trên hành lang bệnh viện, trên đường ra xe

- Chị à, em nói chị nghe chị phải cẩn thận đấy không lại bị như vậy nữa , chị có biết chị bị như vậy em lo lắng không? - Kì Như lo lắng nói

- Con này em lo gì, chị bị đau đầu chút thôi mà- Y Nguyệt cười trấn an

- Chị, cẩn thận nha thời gian này chị nhớ lại chuyện đã qua nên sẽ thường xuyên đau đầu lắm, chị nhớ khi có chuyện gì nhớ báo với bọn em nha- Nhược Phong

- Chị có thể tự lo, cảm ơn em. Mà cho chị hỏi kí ức lúc trước của chị như nào mà khi nó hiện lên chị lại không muốn nhớ, có phải nó rất buồn không???- Y Nguyệt thắc mắc hỏi

- Chị không biết đâu, em kể chị nghe. Lúc trước chị có anh bạn trai là ca sĩ nổi tiếng thật đẹp trai luôn, chị với anh í khó khăn lắm mới được ở bên nhau- Nhược Phong

- Wow chị không ngờ nha, mà anh đó là ai sao lại không tới tìm chị? - Y nguyệt kinh ngạc nói

- Cái anh í là người học chung trường với chúng ta, là Vương T.....

- Nhược Phong cầm miệng, ai cho cậu nói- Nhược Phong chưa nói dứt lời Kì Như đã ngăn không cho cậu nói

- T...tớ xin lỗi, tại lỡ lời- Nhược Phong cúi đầu

- Kì Như sao em lại không cho Phong nói, có phải quá khứ của chị đã xảy ra chuyện gì đúng không? ĐÚNG KHÔNG? - Y Nguyệt hét

- D...dạ không phải đâu chị do em tài lanh nói bậy bạ thôi ạ- Nhược Phong gãi đầu

- Hai đứa đừng giấu chị, nói chị nghe NHANH!!!! Hay là anh ấy bỏ chị nên mấy đứa không cho chị biết??? - Y nguyệt tức giận nói

- Chị à, không có gì đâu chị, tụi em không giấu chị gì đâu, mình về đi, đừng nghĩ bậy thế chị- Kì Như đánh trống lảng

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

- Nhưng mà.....- Y Nguyệt
- Thôi chị à nghe cậu ấy đi chị, tui em muốn tốt cho chị thôi- Nhực Phong
- Được rồi chị tạm tin 2 đứa lần này, sau này đừng có giấu chị nữa- Y Nguyệt thở dài

Thế là cả 3 cùng nhau đi về, nhưng trong lòng Y Nguyệt lại nôn nao khó tả, một niềm báo không lành cô nghĩ :*" Hai đứa này thực sự đang giấu mình điều gì đây, nếu anh ta là*

người yêu mình sao lại không cho mình biết, phải từ từ điều tra mới được "

-----*Ta là dài phân cách thời gian về nhà của 3 người bọn họ*-----

Về đến nhà Kì Như và Y Nguyệt vào nhà trước Nhực Phong đi cất xe. Hai người vào nhà được một lúc nói chuyện với nhau thì bụng của Y Nguyệt "ọt..ọt", vâng và Y Nguyệt đang đói lắm đây.

- Hi chị xin lỗi, chị cảm thấy đói rồi em muốn ăn không , chị nấu?- Y Nguyệt vỗ bụng đang réo của mình
- Bụng em cũng đánh trống rồi này, hay mình đi ăn sáng đi, chị không cần nấu, để mừng ngày chị xuất viện mình đi ra ngoài ăn luôn đi- Kì Như vui vẻ
- Ừmk, ăn xong mình đi trung tâm thương mại mua đồ luôn nha, rùi Nhực Phong đi chung cho vui- Y Nguyệt đồng tình
- Rùi cái thằng lạnh chanh lách chách đó đi chi vậy chị, phiền ơi là phiền- Kì Như bĩu môi
- Ai vừa mới nói tui gì đó?- Nhực phong xuất hiện
- Có gì đâu chỉ là tui nói có ai kia lạnh chanh thôi mà- Kì Như
- Bà....- Nhực Phong cứng họng
- Thôi hai đứa, giờ có đi hay là không?- Y Nguyệt ngăn
- Đương nhiên là đi rồi . LET'S GO!!- Kì Như, Nhực Phong

-----*dài phân cách đáng yêu xinh xắn xin chào mọi người ạ*-----

Trung tâm thương mại

3 người đi đến quán ăn trong trung tâm thương mại

- Ăn gì đây ta?- y Nguyệt
- Ăn gà rán nha chị?- Kì Như mè nheo
- Không ăn phở đi- Nhực Phong cắt lời
- Ăn gà
- Ăn phở

- Gà
- Phở
- STOP HERE, hai đứa có thể dừng lại ở đây- Y Nguyệt hét
- chị, em xin lỗi- Kì như , Nhực Phong cúi đầu
- Giờ vậy ha, Phong ăn phở, chị với Như ăn gà ha- Y Nguyệt cười
- Vâng, vậy cũng được ạ- Như Phong lần 2

15 phút sau 3 người ăn xong và cùng nhau đi mua sắm. Họ đi nhiều lắm à nha, nào là mỹ phẩm, quần áo, Trang sức, quần áo,....Và trên tay cầm đủ thứ đồ, à không chỉ có cậu bạn Nhực Phong cầm thôi à, hai người kia mua hết đồ này đến đồ khác toàn bắt cậu ta cầm thôi. Hic người thật thà, hiền hậu là vậy (ta thấy hình như ta tân bốc nó hơi quá) . Họ dừng lại ở một hàng nước hoa, thử không biết bao nhiêu lọ. Đang say sưa thử nghiệm thì có hai người đi tới, phải là Hà An và Vương Tuấn Khải.

- Chào, Kì Như, Nhực Phong, Y Nguyệt- Hà An chào với một giọng đầy mỉa mai
- Chào hai người, mà hình như thiếu gia và tiểu thư đây cũng rảnh rồi quá ha!- Kì như cũng mỉa lại
- Chúng tôi rảnh thì mới đi dạo như vậy chứ- Tuấn Khải giải thích
- 3 người mua nước hoa à, để coi... hãng ROSE sao (cái này là mình gọi bừa ạ) hử đúng là nhà nghèo hèn gì cũng chỉ mua hàng rẻ tiền- Hà An nói với sự khinh thường
- Hà An- Tuấn Khải npos
- Sao đây, nhà tôi giàu hay nghèo đâu liên quan đến tiểu thư đây, còn hơn những người ý nhà giàu mà khinh nghèo- Kì Như cười nhếch
- Cô.... muốn sao đây, gây sự à- Hà An cứng họng
- câu này là tôi nói mới đúng, sao hả hôm qua bị Linh đẩy chưa đủ giả nai hay sao mà giờ còn kìm chuyện với tụi này- Kì Như thách thức
- Như....thôi em- Y Nguyệt can ngăn
- Ha, chị làm như chị tốt lắm không bằng, bày đặt dở giọng nhỏ nhẹ, cũng là lũ ngu như nhau thôi, bày đặt giờ trò- Hà An nhếch mép khinh bỉ Y Nguyệt
- * Bốp* cô thôi nha, tôi nhìn cô đủ lắm rồi đó, cô ý nhà mình giàu chê người nghèo thì cô là người tốt chắc, tiểu thư mà không đáng giá tiểu thư, TÔI KHINH- Y Nguyệt tát cho Hà An một cái rõ đau, rồi đẩy nhẹ cô ta
- A, Tiểu Khải..anh xem cô ta..* hic*- Hà An diễn sâu
- * Bốp * sao cô dám tát con bé còn đẩy nó, cô quá đáng, Hà An chúng ta đi- Tiểu Khải tát Y Nguyệt và đỡ Hà An dậy

Thế là 2 người họ quay lưng đi , Hà An đang cười thầm trong bụng

- VƯƠNG TUẤN KHẢI ANH MỚI LÀ NGƯỜI QUÁ ĐÁNG, CÓ NGÀY ANH SẼ HỐI HẬN VỀ VIỆC LÀM HÔM NAY- Nhực Phong cùng Kì Như hét theo

Giờ này hai hàng nước mắt của Y Nguyệt đã rơi trên khuôn mặt xinh đẹp của cô, không hiểu sao cô với anh ta có quan hệ gì mà khi bị anh ta tát cô cảm thấy lòng nhói đau, một sự đau đớn không thể tả. Bỗng đâu cô đau xuất hiện lên dòng kí ức

" sao cô lại đẩy cô ấy *bốp* (có 1 người đánh cô ấy) . Anh có biết đây là lần thứ hai anh đánh tôi trong 1 tuần rồi không, tôi không phải sinh ra để anh tát. xong rồi cô ấy chạy đi và đã khóc"

Hôm nay thay đổi tâm trạng nghe một bài của 3bb xem nào

Shì nǐ shì nǐ yī dìng shì nǐ

shì nǐ shì nǐ zhēn de shì nǐ

shì nǐ shì nǐ rú guǒ shì nǐ

ràng wǒ kàn dào ràng wǒ yù dào nǐ

xiàng zhī huì zìzhuǎn de xiǎo xīngqiú

yǒu shí kuài yǒu shí màn man de piāoliú piāoliú

yǐwéi gūdú shì wéiyī shàncháng de jiézòu

yīgèrén zài yínhé lǐ yóuwánguò

yīgèrén gēn liúxīngmen nìxíngguò píngxíngguò

shì hěn kuàilè dàn yòu xiàng shǎo diǎn shénme

ài kǔ de méiguī yě yùjiǎnle

ài xiào de húlí yě xièhòule

què méiyǒu tíng xiàguò yīzhí zài wǎng qián zǒu

xīntiào xiàng tīngdàole hézòu Oh

shuǐ yě zài zuò yīgè kàn lái shǎ shǎ de mèng

shuǐ de xīnshì yěshì wéiwéi suān de wéiwéi suān de

shuǐ yě zài xúnzhǎo mǒu gè xiǎo xiǎo de yǔzhòu

shuǐ yě huì zài zhège shíjiè yǒuxiē shīzhòng

shuǐ de húsīluànxiǎng yě méi rén dòng yě méi rén dòng

shuǐ cái huì shì wǒ xiǎng shǒuhù de xiǎoyǔzhòu

shì nǐ shì nǐ yīdìng shì nǐ

shì nǐ shì nǐ zhēn de shì nǐ

shì nǐ shì nǐ rúguǒ shì nǐ

ràng wǒ kàn dào ràng wǒ yù dào nǐ

tāmen shuō de xīndòng dàodĩ shì shénme

tāmen shuō de xīntòng nà yòu shì shénme

Love Love shénme shì Love Love

tāmen shuō de xīn suì shì shénme

wǒ hái méiyǒu nóng dòng

gèng duō gèng xiángjìn gēcí zài

tāmen shuō xīn huā shì shénme

wǒ yě bùshì tài míngbái

wǒ cǎi shì bùshì yǒuxiē xīnshì

huì shèngkāi dé hěn tòngkuài hé jīngcǎi

chéngshuǐ de wāndòu yě yùjiànle

shǎnshǎn bōlí xié yě xièhòule

què méiyǒu tíng xiàguò yīzhí zài wǎng qián zǒu

xiàng shì zhīdào yǒu shuǐ dēng wǒ Oh

shuǐ yě zài zuò yīgè kàn lái shǎ shǎ de mèng

shuǐ de xīnshì yěshì wéiwéi suān de wéiwéi suān de

shuǐ yě zài xúnzhǎo mǒu gè xiǎo xiǎo de yǔzhòu

shuǐ yě huì zài zhège shìjiè yǒuxiē shīzhòng

shuǐ de húsìluànxiǎng yě méi rén dòng yě méi rén dòng

shuǐ cái huì shì wǒ xiǎng shǒuhù de xiǎo yǔ zhòu

Wow baby Wow baby

nǐ hái zài nǎlǐ piāoliú zài nǎge lùkǒu

wǒ tīng de zhè yī shǒu gē nǐ yǒu méiyǒu tīngguò

Wow baby Wow baby

dāng wǒ nǚlǐ zài tiānkōng shèngkāi yīchǎng měili de yānhuǒ

nǐ de yǎn lí huì bù huì yǒu huāhuǒ zài shǎnshuò

shuǐ yě zài zuò yīgè kàn lái shǎ shǎ de mèng

shuǐ de xīnshì yěshì wéiwéi suān de

shuǐ yě zài xúnzhǎo mǒu gè xiǎo xiǎo de yǔzhòu

shuǐ yě huì zài zhège shìjiè yǒuxiē shīzhòng

shuǐ de húsìluànxiǎng yě méi rén dòng yě méi rén dòng

shuǐ cái huì shì wǒ xiǎng shǒuhù de xiǎoyǔzhòu

shì nǐ shì nǐ yīdìng shì nǐ

shì nǐ shì nǐ zhēn de shì nǐ

shì nǐ shì nǐ rúguǒ shì nǐ

ràng wǒ kàn dào ràng wǒ yù dào nǐ

(Là Bạn - TFBOYS)

quà làm quen ạ có gì mong mọi người giúp đỡ, nghe nhạc vui vẻ ha

Kí tên

Nick

*****

Ahihi thấy pạn Nick viết hay hơn ice lun TvT,ice vào đây chỉ sửa lời nói thôi,còn lại do pạn Nick viết không hà

~ ICE

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biệt Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Hum qua sinh nhật ice độ ~~,đáng lẽ mai mới viết chương mới nhưng vì mai đi chơi với bạn nên ice viết hôm nay nha,lần này là ice viết ấy.À các bạn có muốn câu hỏi nào cho truyện ice không,ice nhân dịp sinh nhật(mặc dù đã qua) nên sẽ trả lời tất tần tật mọi câu hỏi của mấy bạn nha ^^

Chương 12: Vài lời lầm nhảm =)))

Trước khi vào truyện,ice sẽ đột nhập từng phòng của diễn viên chính trong câu truyện để hỏi một số câu hỏi nha. Nào chúng ta sẽ lết máy quay qua phòng TFBOYS trước nha.

Cốc cốc

Vào đi - tiếng ai đó vọng lại

cạnh

À-không-xê-ô,đây là chương trình hỏi đáp nhanh,tôi là ice,tác giả câu truyện,tôi sẽ hỏi các bạn một số câu hỏi,và các bạn sẽ có quyền hỏi lại ice-Ice tự nhiên xông vào,cúi đầu chào hỏi

Hú hồn,tưởng ai,hóa ra con tác giả kiêm đạo diễn đây nè- Vương Nguyên bấu môi

Nguyên ca ca,anh nói thế có ý gì,anh nói thế chê truyện em dở hả- Ice đậm chân,định giờ tuyệt chiêu "nước mắt cá sấu" thì...

Thôi cho tôi xin cô nương,đáng lẽ tôi không nên ở đây mà rảnh quay phim giùm đầu nhá- người quay phim nói (nhân vật bí ẩn ice không thể tiết lộ)

Hi hi,được rồi chúng ta bắt đầu- Ice chỉnh đốn trang phục và quay 180 độ đối diện máy quay phim-Xin chào tất cả mọi người,hôm nay ice sẽ một câu hỏi như sau:

Các bạn nghĩ thế nào về nhân vật mà mình đang đóng- Ice cười tươi đưa micro cho Thiên ca ca (hỏi ngược =))))

À nhân vật này rất hợp với Tỉ,rất giống tính cách Tỉ ở ngoài đời- Thiên Thiên điềm đạm trả lời

Ừ thì đúng rồi,tôi áp dụng tính cách ở ngoài đời của mấy ông mà- Ice lăm bắm

Hà,ice vừa mới nói gì- Thiên Thiên nhướn mày

À không có gì,ice nói chơi,ha ha- Ice cười giả dờ- Vậy bạn có hài lòng bạn diễn của mình

Rất hài lòng- Thiên Thiên cười

Giờ chúng ta qua Nguyên ca ca nha- Ice nói và có một người mừng hụt liền chửi rủa ice làm ice hất xì liên tục

Cảm nghĩ của Nguyên ca về nhân vật mình đang đóng-Ice nói

Nguyên thấy nhân vật rất giống Nguyên ngoài đời,kể cả tính cách hay trình độ ăn đều giống,người bạn diễn của Nguyên ca rất dễ thương,luôn giúp Nguyên với mọi tình huống- Nguyên ca vừa nói vừa cười làm Ice cứ nhìn một hồi (ice mê Vương Nguyên ca ca =v=)

Này,ê làm MC kiểu gì thế- người quay phim lay một hồi thì ice mới tỉnh

Hi hi,xin lỗi mọi người- ice cười giả lã- giờ sẽ qua đại ca nha

Cảm giác của đại ca khi đóng phim này- ice đổ mồ hôi nói vì cảm nhận sát khí của khái

Sao hờ,nghe sao giờ mới hỏi ta hả,với lại nhân vật này sao giống nhân vật phản diện thế,nào là tát Y Nguyệt,mà bà biết là Y Nguyệt là... Ừm-Khải tức giận định nói tiếp thì bị ice lấy tay bịt mồm lại

Hi hi, chúng ta qua nữ chính nhé- Ice cười rồi chạy mất dép

*****

Hi xin chào mấy chị em là ice...(lướt bỏ hàng ngàn câu)-Ice định nói tiếp thì bị linh chặn

Rồi rồi tui chị biết em là ai rồi, khỏi giới thiệu lại-linh mỉm cười nói

Oa~, yêu chị nhất-ice ôm chầm lấy linh

.....

***** Ta là phân cách thời gian câu hỏi trôi qua*****

Trở lại câu chuyện nào

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Chương 13

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA ĐAU ĐẦU QUÁ- Y Nguyệt ôm đầu hét

Chị ơi, nhanh Nhược Phong mau đỡ chị ấy dậy- Kì Như hét

Được được- Nhược Phong nhanh tay bế Y Nguyệt rồi chạy qua vượt mặt Khải. Khải thấy cảnh đó liền vô thức buông tay Hà An, không hiểu sao trong lòng anh bây giờ lại có cảm giác đau khi nhìn Y Nguyệt xỉu, lòng anh cảm thấy hối hận khi nãy tát Y Nguyệt

Và kí ức lại hiện lên trong đầu Khải "sao cô lại đẩy cô ấy *bóp* . Anh có biết đây là lần thứ hai anh đánh tôi trong 1 tuần rồi không, tôi không phải sinh ra để anh tát. xong rồi cô ấy chạy đi và đã khóc" -băng chạy đi

Không lẽ cô ấy là.... (chữ nghiêng là suy nghĩ)

Sau tìm mình thấy khi thấy Y Nguyệt bị thương vậy

Khải vô thức chạy đến phòng mà Y Nguyệt đang cấp cứu, Kì Như thấy Khải đến liền không mấy thiện cảm

Anh đến đây làm gì, chính anh đã làm chị tôi ra nông nỗi này, anh...-Kì Như định chửi bị Nhược Phong can lại

Này cậu cũng về để nghỉ ngơi đi, ở đây để mấy bác sĩ và y tá lo- Nhược Phong nói rồi vác Kì Như lên lưng mặc Kì Như đấm đá nhưng chả tác dụng

Này thả tôi xuống, tôi muốn ở lại, tôi không muốn giao Y Nguyệt cho ai hết, Nhược Phong mau thả tôi xuống...(lướt bỏ 1000 câu)- Kì Như ngo nguậy

Im- Nhược Phong quát thì Kì Như liền im bặt

*****

Bây giờ chỉ còn mình Tiểu Khải trong phòng bệnh của Y Nguyệt. Anh nhìn cô ngủ có cảm giác rất quen thuộc, rất giống một người mà anh đã yêu thương, quan tâm và coi trọng hơn chính cả bản thân mình nhưng chỉ vì một tai nạn, không không đó không phải là tai nạn mà là một vụ trả thù của con người quá đỗi độc ác, mù quáng vì tình yêu. Có thể trừ khử bất cứ ai khi họ có được tình yêu hạnh phúc , chỉ vì cô ta, chính cô ta người anh yêu nhất đòi lại rồi xa anh mãi mãi không bao giờ quay lại. Tại sao, tại sao anh và Băng phải trải qua bao nhiêu khó khăn, sóng gió mới đến được với nhau cơ mà, ông

trời thật trớ trêu không lẽ ông không nhìn thấy tình yêu chân thành của họ sao. Và giờ anh đang khóc, phải đang khóc không phải vì sót cho Y nguyệt, cũng không phải vì thương nhớ Băng mà là anh đang tự trách mình không giữ được hạnh phúc tươi đẹp ấy, lại để nó vụt mất trong tay anh. Những giọt nước mắt của con người mà người ta hay gọi là mỹ nam cứ lã lã rơi xuống trên khuôn mặt thanh tú của anh, anh suy nghĩ, rất nhiều, những chuyện anh không muốn nhớ lại tại sao nó lại xuất hiện trong đầu anh, quán lấy tâm trí và hình ảnh một người con gái lại hiện lên đầu anh. Bất chợt anh đưa tay lên vuốt những giọt nước mắt trên mặt và mỉm cười một cách thật chua xót, thế rồi Tiểu Khải ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh giường bệnh của Y nguyệt. Áp sát khuôn mặt cô, anh vô thức nói ra một câu

- Đường Y Nguyệt tại sao cậu lại giống Băng như vậy, kể cả hành động, cách nhảy của cô đều giống người con gái tôi yêu là sao hả?- Anh nói thầm chỉ đủ mình anh nghe

Khải bắt đầu nhớ đến Băng nhớ đến những kỉ ức anh và Băng hay vui đùa khi yêu nhau, cùng dắt nhau đi chơi, thử không biết bao nhiêu món ăn ở chợ đêm, rồi hát chung một bản nhạc. Nhớ cái lần ấy, cái lần Băng và anh cùng nhau đi chơi bị lạc (lúc ấy Băng là Xuân Nhi) hai đứa không biết đường về vì đang ở Nhật, phải loay quanh khắp nơi thế rồi cô ấy cũng ngủ, ngủ trên lưng anh và được anh công về. Rồi cái lần anh tát cô ấy chỉ vì cô ấy vạch mặt gia Linh, anh hoàn toàn không hay biết kế hoạch của cô ta thế nên anh mới tát cô chỉ vì một vở kịch vô cùng hoàn hảo của ả Gia linh. Haha anh thật nực cười phải không, tất cả, tất cả mọi người đều thấy bộ mặt thật của ả nhưng anh thì không hay gì cả, chính vì anh tát Băng nên cô đã khóc trong suốt buổi học. Và chính Băng đã hi sinh rất nhiều cho anh mà anh cứ vô tư như thế. Rồi anh tự trách mình : "*Vương Tuấn Khải ơi là vương Tuấn Khải anh thật là một con người ngu muội. Băng cô ấy đã hi sinh cho anh nhiều như vậy tại sao anh không trân trọng cô ấy, trân trọng tình yêu mà hai người đang có. Băng ơi liệu em có nghe anh nói, anh yêu em , anh rất yêu em , em có biết điều đó???Em là một người con gái vô cùng hoàn mỹ, rất tốt mà người đàn ông nào cũng phải mong muốn có được vậy tại sao anh không giữ được em, lại đánh mất em??? Anh biết giờ anh có trách, có làm gì đi nữa thì cũng vô dụng bởi vì em không thể nghe anh nói . Băng ơi, băng ơi.....*anh biết anh đã làm em khổ nhiều rồi, anh thật sự rất muốn cho em một hạnh phúc mỹ mãn nhưng em...em đã bỏ mà đi anh cho dù anh có muốn bù đắp cho em cũng không được nữa rồi, tha thứ cho anh, anh xin lỗi, anh xin lỗi em. Anh không xứng để em hi sinh nhiều vậy đâu, anh là một người vô dụng, chỉ hạnh phúc của riêng mình mà không bảo vệ được thì làm được chuyện gì. Băng à nhiều lúc anh đã muốn quên em nhưng anh...anh không thể....bởi vì anh...yêu..em"

Và anh đã ngủ thiếp đi bên cạnh Y nguyệt và trong mơ anh vẫn mơ về Băng ,người con gái anh yêu

- Tiểu Băng của anh, anh... nhớ...em- Trong mơ Khải vẫn nói như thế

Phản cảm xúc của Khải là do Nick viết đấy ạ , lần đầu viết nên có gì không hiểu hay thắc mắc mọi người cũng có thể hỏi Nick ạ, Haizz gặp được ngày nick với Ice viết chung ạ. À quên hôm qua sinh nhật ice mí bạn cùng nick chúc mừng sinh nhật muộn nèo " HAPPY BIRTHDAY, ICE "

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14

Ni hao, lâu rồi không gặp. Chương lần này là Nick viết ạ. Tại Ice bận việc rồi. Mà hình như ta thấy mình hơi rảnh thì phải

----- vào truyện nèo-----

Sáng hôm sau

Y Nguyệt đã tỉnh dậy. Cô từ từ mở mắt những ánh sáng của buổi sớm chiếu vào mắt cô làm cô giật mình, khẽ nhủ đôi mắt lại. Rồi cô cũng quen với ánh sáng ấy, đôi mắt từ từ hé mở nhìn ra quang cảnh bên ngoài. Cô ngồi dậy định bước xuống hít thở không khí trong lành nhưng không trên người cô một thứ gì đó nặng nề, cô chồm dậy và thử trên người cô là Vương Tuấn Khải, vâng tối qua anh đã ngủ thiếp đi trên người cô. Y Nguyệt nhẹ nhàng ngồi dậy bước ra khỏi giường và đắp lên mình anh một cái chăn. Y Nguyệt khẽ cúi sát khuôn mặt anh, nở nụ cười cho qua loa

- Sao cậu lại ở đây Vương Tuấn Khải , cậu làm khổ tôi chưa đủ hay sao ,tôi không cần cậu thương hại

Rồi cô đi đến cửa sổ, ngắm nhìn bình minh buổi sớm. Y Nguyệt đứng đó một lúc cô nghĩ về chuyện hôm qua. Cô ghét Vương Tuấn Khải, cô ghét anh ta. Tại sao anh ta đã làm tổn thương cô, rồi lại tìm đến cô, anh không cần phải làm thế, làm những điều mà anh không thích, anh miễn đến phòng bệnh của cô, xem cô như thế nào, không cần anh phải làm thế , anh làm thế chỉ làm cô đau thêm, tìm cô ứ từng giọt máu. Thật ra , cô và anh có quan hệ gì mà sao khi tiếp xúc với anh cô cảm thấy một sự gần gũi, ấm áp đến kì lạ. Và khi anh đánh cô, tìm cô đau như bị cắt từng khúc ruột, thật ra chuyện này là như thế nào. Cô không muốn vì một người đàn ông mà phải đau khổ như vậy. Đúng anh ta đẹp trai, hào hoa nhưng anh ta làm cô đau, cô không thích

anh ta, một chút cũng không có. Đôi lúc cô tự hỏi tại sao cô lại không ưa anh đến như vậy, anh ta cũng tốt mà, là người đàn ông mà biết bao nhiêu người con gái thầm mong ước có được vậy tại sao cô không ưa anh ta, đơn giản vì anh ta giả tạo bề ngoài là một người lạnh lùng nhưng mặt khác anh ta lại làm tổn thương cô, cô có tội gì chứ.

- TÔI GHÉT ANH - Y Nguyệt bất chợt hét to

- Có chuyện gì vậy?- Tiểu Khải giật mình thức dậy hỏi

Anh thấy trên người mình có chiếc chăn được đắp rất ngay ngắn, anh ngước lên nhìn xung quanh phòng bệnh, trước mặt anh là Y Nguyệt - người con gái đã bị anh đánh, làm tổn thương. Anh đứng dậy đi tới sau Y Nguyệt

- Đường Y Nguyệt cậu tỉnh rồi à - Tiểu Khải nói khẽ

- Phải tôi đã tỉnh, sao cậu lại ở đây, trong phòng bệnh của tôi - Y Nguyệt quay sang nói một cách mệt mỏi

- Tội qua tôi...- Tiểu Khải cúi đầu

- Tội qua cậu thấy thương hại tôi, cậu đến tìm tôi ĐÚNG KHÔNG???- Y Nguyệt hét

- Tôi...tôi, Y nguyệt à, không phải vậy. Hôm qua lúc tôi đánh cô tôi thật sự cảm thấy có lỗi nên mới...mới đến đây - Tiểu Khải xua tay

- CẬU CẢM THẤY CÓ LỖI VỚI TÔI, VẬY CÔ TIỂU THƯ HÀ AN KIA CẬU BỎ Ở ĐÂU???- Y Nguyệt chỉ vào mình hỏi

- Y Nguyệt à cậu mới tỉnh dậy thôi, từ từ ngồi xuống đã đừng kích động như vậy - Tiểu Khải xích lại gần Y Nguyệt

- CẬU TRÁNH XA TÔI RA, TÔI GHÉT CẬU - Y Nguyệt hất tay Tiểu Khải

- Được, được tôi tránh nhưng cậu ngồi xuống đi - Tiểu Khải tránh xa ra

- Tôi hỏi cậu, cậu cảm thấy có lỗi thật hay là chỉ thương hại tôi ?? - y nguyệt nhỏ giọng

- Tôi...tôi - Tiểu Khải ấp úng

- Cậu thế nào? Không nói được chứ gì? Cậu không cần cảm thấy thương hại tôi mà miễn cưỡng đến đây, làm điều cậu không thích, TÔI KHÔNG CẦN SỰ THƯƠNG HẠI CỦA CẬU - y Nguyệt đã bắt đầu khóc

-----
Kì Như và Nhược Phong mới sáng sớm đã lo vào bệnh viện thăm y Nguyệt

- Nhược Phong cậu đi nhanh lên coi, nhanh...- Kì Như kéo Nhược Phong đang bước chậm phía sau

- Nè cậu từ từ coi, chị ấy lớn rồi không phải con nít - Nhược Phong nhăn mặt nói

- Nhưng chị ấy đang bị bệnh và hơn nữa còn có cái tên Vương Tuấn Khải nữa, CẬU CÓ HIỂU KHÔNG HẢ???- Kì Như hét vào mặt Nhược Phong

- Nghe cậu, đi thôi - lần này là Nhược Phong kéo kì Như

2 người đi đến phòng bệnh của Y Nguyệt thì nghe có tiếng cãi nhau.

- TÔI GHÉT CẬU, CẬU ĐI RA CHO TÔI - Y Nguyệt hét

- Tại sao cậu cứ ghét tôi vậy hả?- Tiểu Khải hỏi

- Có chuyện gì vậy?- kì như mở cửa thì thấy y Nguyệt và Tiểu Khải đang cãi nhau

- Vương Tuấn Khải sao anh lại ở đây?- kì Như chớp chớp mắt hỏi

- Tại tôi qua tôi ngủ quên ở đây nên ....- Tiểu Khải gãi đầu

- Anh...anh có làm gì chị tôi không đó hả?- kì Như nghi ngờ

- Cậu thấy anh ta giống hạng người dậy lăm hả?- Nhược Phong nheo mắt hỏi Kì Như

- Phải rồi, tôi không làm gì chị cô đâu - Tiểu Khải lắc đầu

- Kì Như em đuổi cậu ta ra ngoài cho chị NHANH - Y nguyệt chỉ vào Tuấn Khải

- Chị à , cho em lý do - Kì như nghiêng đầu
- Em không đuổi phải không, được chị đuổi. CẬU RA NGOÀI NGAY CHO TÔI, BIẾN - Y nguyệt chỉ tay ra cửa
- Được tôi đi, không làm phiền cậu - Tiểu Khải cầm vội áo khoác rồi ra ngoài
- Chị... - Kì như và Nhực Phong kêu
- Hai đứa đi ra ngoài cho chị - y Nguyệt đẩy Kì Như và Nhực Phong ra
- Chị , hôm nay chị sao vậy, bình thường em đâu thấy chị như này ?- Kì như đến bên Y Nguyệt
- Chị bảo hai đứa ra ngoài , Nhực phong kéo Như đi - Y nguyệt kêu nhực Phong
- Không được chị phải nói lí do nếu không em ngồi đây- Kì Như khoanh tay ngồi ghế
- Nhực Phong...- Y Nguyệt
- Tuân lệnh chị Nguyệt- Nhực Phong giờ theo kiểu quân đội rồi bé... à không người gọi là vắc người lên mới đúng
- Nhực Phong thôi tha,ai cho cậu vắc tôi lên chứ, mau thả tôi xuống nhanh- Kì Như vùng vẫy để thoát khỏi nhưng ... sao có thể thoát được chứ (ôi ôi ==>)

Bây giờ chỉ còn mình Y nguyệt trong phòng, hiện giờ tâm trạng cô đang rất hỗn loạn, cô không biết mình nên làm thế nào. Trong đầu cô bây giờ chỉ xuất hiện hình ảnh của Vương Tuấn Khải, chỉ biết có những lời oán hận anh ấy. Cô lại đứng trước cửa sổ, trong đầu chỉ toàn nghĩ đến Tiểu Khải: "*Vương Tuấn Khải, tôi không hiểu cậu có quan hệ gì với tôi mà khi tôi ở bên cậu thật sự rất ấm áp, như là thân quen lâu lắm rồi nhưng tôi mới gặp cậu cũng gần 2,3 năm cơ mà, nhưng thông thường tôi có tiếp xúc thường xuyên với cậu đâu, không nói chuyện, không tiếp xúc vậy tại sao lại như vậy??? Cậu có biết khi cậu đánh tôi, làm tổn thương tôi chỉ vì cô tiểu thư ngang bướng đó tôi đau lắm không, tôi không biết vì sao tôi đau nhưng nỗi đau ấy cứ dai dẳng, quẩn lầy tâm trí tôi, làm tim tôi đau, đau đến nghẹn thở, nước mắt cứ ứa ra mặc dầu mi tôi đã kìm nén. Và khi cậu bên cô gái ấy (Hà An a) chăm sóc, lo lắng tôi như muốn chạy đến tát vào mặt cô ta, đánh cô ta một trận, nhưng tôi không thể làm điều đó, tôi không thể. Bởi vì tôi biết tôi không là gì của cậu, tôi không có quyền đánh cô ta. Nhiều lúc tôi tự hỏi tôi ghen ư, ghen với Hà An, tại sao vậy nhỉ giống như cậu là bạn trai tôi vậy. Thật mực cười tự dưng tôi lại đi ghen với một người xa lạ như thế chứ. Hay...cậu là...anh ấy, người bạn trai của tôi mà Nhực Phong nói, nếu cậu là anh ấy tại sao cậu không tìm tôi, thậm chí không một lần quan tâm ngược lại, cậu còn đối xử tàn nhẫn với tôi. Vương Tuấn Khải tại sao vì cậu mà tôi lại đau khổ đến như vậy, hành hạ bản thân mình như vậy. Tôi hoàn toàn không biết , không thích cậu vậy tại sao tôi ghen. Tôi vì một người đàn ông mà khóc lóc như vậy có đáng không. Những cảm xúc trong lòng tôi, cậu có hiểu? Không cậu không bao giờ hiểu tôi cả."*

Rồi một loạt kí ức hiện ra trong đầu cô, những hình ảnh đẹp - có, hình ảnh xấu - có nó làm đau cô đau, những kí ức mà cô đã mất, gần như đã tìm lại được nhưng cô không thể với tới "*Băng à, anh yêu em. Rồi * bóp * cậu tát tôi chỉ vì con nhỏ đây thủ đoạn này, tôi ghét cậu và cô đã khóc. Trời tại sao lại mặc đồ cặp chứ, chụp hình ngày lễ tình nhân ư??? * Chụt * anh hôn cô lúc cô bị bác chụp hình bất lâm dáng nhong nhẻo,....."* (ta nhớ đâu có cảnh này đâu Nick ~,thôi kệ để lại)

Một loạt hình ảnh trong đầu xuất hiện làm nó choáng váng, đau đau đến ngộp thở. Đầu cô rất đau, rất loạn, không biết gì là gì. Cô ôm đầu lòng thầm nghĩ "*Không lẽ đây là một phần kí ức đã mất của mình"*. Đầu cô càng lúc càng đau hơn, đau đến mức, cô không chịu được nữa rồi

- Aaaaa đau quá, đau - cô hét lên nhưng cố để không ai nghe thấy rồi cô xỉu trên sàn bệnh viện

-----về phần Khải

Sau khi rời khỏi bệnh viện, anh vẫn lang thang trên đường. Anh vô thức bước đi trong đầu anh hiện giờ không còn gì cả, hiện đang trống rỗng, anh mơ màng không tỉnh cũng không say, anh thần thờ suy nghĩ "*Haizz đi xin lỗi người ta ngược lại làm người ta hiểu lầm rồi, khi nào cậu ấy bình tĩnh lại mình phải nói rõ mọi chuyện với cậu ấy mới được. bởi vì cậu ấy quá giống Băng đến từng hành động, có phải mình nhớ Băng quá rồi không?? Cũng phải Băng đã xa mình mấy năm rồi còn gì, nhưng không thể vì cậu ấy giống băng mà cứ làm tổn thương cậu ấy được, may thật ngốc Vương Tuấn Khải à "*

Nick nói mí bạn biết nè, khi ghi cái câu Băng, anh yêu em sao tự nhiên cái thấy buồn nôn dễ sợ mù thôi kệ chỉ là truyện thôi, mà nhiều lúc không hiểu sao mình có thể viết luôn á

Ồ đúng rồi,cái câu Anh yêu em làm ta sờn gai ốc hết rồi,với lại ta nhớ làm gì có câu đó đâu NICK ~ (lâm nhảm của con ice =v=)

Kể choa nóa thêm phần sinh động thôi mà Ice, dậy mí là kí ức đẹp đẹp chút chớ. Khi ảnh chỉ yêu nhau toàn là đau khổ, vui vẻ đâu bao nhiêu đâu. Nên thương anh chị cho nhiều tình tiết nó vui vui a~~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15: Cô Em Họ...

Ayda,ta là ice,hôm nay ta tồn chất xám một bữa,bởi vì hôm nay ta vui lắm nên sẽ viết chương thật vui xen lẫn chút buồn nhé,nhiều bạn nói muốn cho băng nhớ lại phải hem ợ,được thôi ^^,cỡ 5,6 chương nữa là băng sẽ nhớ lại hết tất cả nha mấy bạn,và lúc đó ice sẽ kết thúc luôn,vì khúc băng nhớ lại cũng là lúc gần chương cuối mà... đương nhiên kết cục sẽ là HE òi,không có SE đâu,mấy bác đừng lo,và sau truyện này,ice sẽ viết thêm 2 truyện,1 là truyện đam mỹ (ship KNs nha,rồi ice sẽ làm KTs,vì ice đều thích 2 couple này),2 là truyện ngôn tình (thật ra nó sẽ ngược 1 chút :v).

Vào truyện nào =^=

*****

Trong bệnh viện

Tại giấc mơ của Y Nguyệt

Khải,mau đến bắt mình nè- cô gái có khuôn mặt như thiên sứ,đang tươi cười với chàng trai mang tên Khải

Chẳng lẽ người đó là ...- Y Nguyệt hốt hoảng nhìn (thật tại chị Y Nguyệt trong giấc mơ là linh hồn ấy ạ :3)

Tớ mà bắt được cậu là cậu chết với tớ đấy,băng ạ- chàng trai khuôn mặt rất yêu nghiệt,cười tươi cô gái đang chạy trước mặt

Thì ra là Vương tuần Khải,vậy cô gái kia tên Băng sao,cô ấy đẹp thiệt,sao tìm mình sao loạn nhịp thế- Y Nguyệt ôm ngực

Thách cậu đấy,khải ca à,bất được mình đi rồi nói- cô gái lè lưỡi trêu chọc chàng trai

Được lắm,cậu thách tớ-nói rồi chàng trai dí theo cô gái

Trông cậu ấy vui vẻ thật- Y Nguyệt trầm nghĩ..

Đùng đùng đùng, Thế giới mơ của Y Nguyệt lại chuyển cảnh

Cảnh này Y Nguyệt thấy Băng với khuôn mặt,cùng với đối diện là Khải,đằng sau là cô gái có khuôn mặt trát đầy phấn với ánh mắt sợ hãi với thêm thách thức, Y Nguyệt bỗng thấy cô gái trông thật quen mắt,với cảm xúc chán ghét trong lòng,Y Nguyệt không nhớ là cô gái này ghét mình hay mình ghét cô gái nữa (cả hai đây chỉ ==),rồi Y Nguyệt thấy Khải tát cô gái tên Băng,rồi Băng chạy đi,Y Nguyệt ôm đầu,thầm tự nhủ sao mỗi lần nhìn thấy hình ảnh này cô lại đau thế nhỉ...

*****

AAAAAAAAAAAAAAAAA...

Tiếng hét của ai đó trong phòng, Kì Như hốt hoảng chạy vào phòng,lay lay người đang nằm với khuôn mặt sợ hãi

Chị,chị,Y Nguyệt mau dậy đi-Kì Như vừa lay vừa hốt hoảng, *Sao chị ấy lại đổ mồ hôi nhiều nhỉ,gặp ác mộng chẳng-* Kì Như trầm nghĩ

Không,không AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA- Y Nguyệt la rồi bật dậy

Chị sao vậy-Kì Như lo lắng hỏi

Chị không sao- Y Nguyệt mỉm cười nhẹ

Bộ chị gặp ác mộng sao,chị kể em nghe đi- Kì Như ráng hỏi tiếp

Đã bảo chị không sao mà- Y Nguyệt né câu hỏi của Kì Như

Ờ... Không nói thì thôi,mà nè chúng ta sắp có cô em họ sang qua rồi đó,mau chuẩn bị đồ đi đón em ấy đi-Kì Như lạnh nhạt nói rồi ra khỏi phòng

Ừa... bộ mình có em họ sao,sao mình chẳng nghe ba mẹ nói gì hết vậy- Y Nguyệt khó hiểu,rồi cũng chuẩn bị đồ để chuẩn bị đón cô em họ tương lai

*****

Sân bay. . .

Có hai cô gái ăn mặc đồ đen từ trên xuống dưới,cùng với chàng trai cũng mặc đồ đen giống họ,ba cây đèn đứng giữa trung tâm,từ sân bay bước ra là cô gái với khuôn mặt hiền dịu,mặc đầm màu xanh,cột tóc đuôi ngựa,mang đồ giày Nike màu xanh... trông cô gái năng động,đáng yêu. Cô gái lại chỗ ba cây đèn,mỉm cười với người con trai,làm hai cô gái bị ăn "bơ",hai cô gái làm khuôn mặt... như thế này nè (==)

Này,hai chúng tôi vô hình à- Kì Như lên tiếng

Hìhì,cho em xin lỗi nha chị Kì Như,chị biết em yêu chị nhứt mà- cô gái cười cười gãi đầu,chu mỏ làm nũng Kì Như,Kì Như cũng chỉ biết cười trừ cô gái nhỏ này. Còn Y Nguyệt cảm thấy cô gái này... thật giả tạo.

Ai đây chị Như-cô gái quay ra nhìn cô gái mặc đồ đen còn lại

Đây là chị Y Nguyệt,từ nay cũng sẽ là chị họ của em- Kì Như giới thiệu- Đây là Mộc Ly Tâm (bắt chước tên nữ trong ngôn tình :v),em gái họ của em,năm nay em ấy 18t,sắp ra trường,nhìn vậy chứ còn trẻ con lắm- Kì Như giới thiệu qua lại

Chào chị,em Là Mộc Ly Tâm,mọi người thường gọi em là Tâm Tâm,còn hai người này gọi em là Tâm nhi,chị gọi em sao cũng được- Ly Tâm cười nói,khoẻo chiếc răng khênh của mình- Cơ mà khoan đã,chị Như mới nói em gì nữa gì,TRẺ CON HẢ,làm như chị không trẻ con vậy không bằng- Ly Tâm liếc xéo Kì Như

Sao sao,cung muốn sao- Kì Như xấn tay áo

Choi luôn nà- Ly Tâm xấn váy,xấn tay áo váy (chị hai,hình tượng của chị đầu mất rồi).

Thế là hai đứa nó cãi nhau từ sân bay đến nhà vẫn còn cãi được,cho đến không chịu nổi nữa,Nhược Phong mới chịu xen vào thì cả hai đứa mới im

Kí tên *sột soạt*

Ice

*****

Hết chương

Vậy cô gái Mộc Ly Tâm là ai, là bạn hay là thù. . . các bạn hãy chờ đón xem chương mới nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version) 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Thế rồi cũng đã về đến nhà, Ly Tâm với Kì Như cứ mặt nặng mày nhẹ với nhau ý. Mà thôi bỏ qua chuyện đó, hiện giờ ai cũng đòi bụng hết trơn. Y Nguyệt lên tiếng :

- Thôi chắc mấy đứa cũng đói bụng rồi, để chị đi nấu cơm
- Okie chị - Tâm, như và Phong đồng thanh
- Phong, xách đồ vào giúp chị - Y Nguyệt ra lệnh
- Vâng, chị đợi em xíu - Nhược Phong giơ tay lên trán kiểu chào boss á

Rồi Y Nguyệt cùng với Nhược Phong đi vào trong bếp, trong phòng khách chỉ còn Như với ly Tâm thôi. Mới cãi nhau là thế, giờ thì chơi thân lại rồi. Ly Tâm xích lại gần Kì Như nói nhỏ:

- Chị Như, em thấy anh Phong cũng dễ thương á- ly tâm khen
- * Phụt * Nhược Phong??? Cậu ta hả????- Kì Như đang uống nước nghe thế sặc luôn
- Đúng rồi, chị sao thế?- ly Tâm gật gật đầu
- Em nói cậu ta dễ thương. Thật là hiếm à nha, hay em bị ám đầu hả? cần chị mua thuốc không?- Kì Như lắc đầu rồi sờ trán Ly tâm
- Ô chị này, em bị làm sao đâu. Chỉ là em thấy anh ấy hơi dễ thương với đẹp trai thôi mà - Ly Tâm mở to mắt
- Trước giờ em có khen đứa con trai nào đẹp đâu, kể cả ngôi sao Hàn Quốc , nữ nam em cũng chê xấu mà hôm nay....- Kì Như ngạc nhiên
- Tại mấy ông đó xấu quá thôi, anh Phong đẹp mà - Ly Tâm một mực bênh Phong

Bất ngờ , Phong từ nhà bếp đi lên. lù lù như đi ăn cướp ấy, đứng sau Như với Tâm.

- Hai người nói xấu gì tui đó - Nhược Phong nói giọng đầy nghi hoặc
- Ôi mẹ ơi, cái tên điên này, muốn hù chết người ta hả?- Kì Như hét vào mặt Nhược phong
- Đúng đó anh Phong, ai mắc bệnh yếu tim chắc bị anh hù chết quá- Ly Tâm vừa ôm ngực vừa nói
- Hơ, xin lỗi tui hông biết hai người sợ đến vậy- nhược Phong gãi gãi đầu
- Phong, nói nghe nè. Có người khen ông đẹp á- Kì Như chỉ chỉ ly Tâm
- Ai???- Kì Phong nheo mắt
- Đó đó - kì Như nhìn sang Ly Tâm
- À!!!!- Nhược Phong như hiểu được
- Tui mà lại, soái lắm đúng không Tâm?- Nhược Phong cười cười
- Chuẩn - ly Tâm cười

- Xí, xấu ồm mà bày đặt - kì Như bĩu môi

- Anh ấy đẹp mà - Tâm

- Xấu- Như cãi

- Đẹp - Tâm

- Xấu - Như

Y Nguyệt ở nhà bếp nghe tiếng cãi nhau nên lên xem

- THÔI NGAY!!- Y nguyệt ra lệnh

- Vâng,xin lỗi chị - Ba người iu xiu (à nhầm 2 thôi)

- Phong đi xuống phụ chị, NHANH- Y nguyệt chỉ xuống nhà bếp

- Dạ - Nhục Phong vâng lời

Nguyệt và Phong đi xuống, nguyệt hỏi:

- Phong, để hai đứa làm lành đi, đừng xen vô nữa - Y Nguyệt bảo

- Em cũng đâu có muốn- Phong mặt buồn thiu

- Thôi lo nấu ăn đi, không phải lỗi của em- Y Nguyệt vỗ vai Phong

Thế là 2 người nấu ăn, đang cặm cùi cắt rau củ thì Nhục Phong bị cắt trúng tay.

- Ui da- Phong la lên

Kì Như và ly Tâm nảy giờ đang cãi nhau trên phòng khách nghe tiếng la lật đặt chạy xuống xem

- Phong có sao không?- y nguyệt ân cần

- Đúng đó, ông có sao không thể? Để tui đi lấy băng- Kì Như lo lắng

- Để em - ly Tâm vừa nói vừa chạy đi

Rồi cũng lấy được hộp y tế, Ly Tâm chạy đến băng bó cho Phong (lo lắng ý tại vết thương sâu lại to nữa)

- Anh không sao mà - Nhục Phong nói

- Anh ngồi im, em băng lại - ly Tâm sắp khóc rồi

- Cảm ơn em - Nhục Phong cười rồi xoa đầu ly Tâm

Bây giờ ly Tâm đang rất mừng thầm trong bụng : " *Vui quá anh ấy chịu cười với mình rồi, lại còn xoa đầu nữa* "

Nhưng Kì Như lại bỏ lên sân thượng, không hiểu sao khi cô nhìn thấy cảnh ấy lại đau đến như vậy, muốn khóc thậm chí muốn đánh ly Tâm đến Như vậy. Những giọt nước mắt cứ rơi lã chã trên khuôn mặt,cô khóc cứ khóc nhưng không để ai nghe thấy. Thật sự cô đau đến đến vậy sao: " *Tại sao, tại sao mình lại khóc chỉ vì nhìn thấy Ly Tâm thân thiết với Nhục Phong như vậy chứ, không lẽ...* "

kí tên

* Xoẹt xoẹt *

Nick

ByeBye

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Truyện sắp vào hồi kết thúc rồi, buồn ghê T-T... Ice chả muốn chia tay các độc giả chút nào cả, cho dù truyện này càng ngày càng ít độc giả đi cho nữa, ice đây thương hết các độc giả đã ủng hộ truyện này lắm á ~. Sắp tới ta sẽ ra hai truyện, 1 là đam mỹ phiên bản KNs, và 1 truyện ngôn tình cực kì ngược :v nếu có ai hóng thì cứ hóng dài dài nha, vì hai bộ truyện này chắc lâu lắm ice mới ra =))))*****

Trở về khúc trước nào...

"Không lẽ mình thích... Nhược Phong sao... không thể nào"- Kì Như lắc đầu gạt bỏ ý nghĩa đó. Gạt những giọt nước mắt trên mặt, nở nụ cười thật tươi, Kì Như bước vào nhà, bỗng nụ cười cứng đờ lại, cảnh tượng trước mắt Kì Như chả muốn thấy chút nào... Ly Tâm với Nhược Phong với tư thế rất mờ ám, Ly Tâm nằm dưới, Nhược Phong đè lên Ly Tâm..

Kì Như... - Y Nguyệt ngỡ ngàng nhìn Kì Như. Nhược Phong nghe vậy liền vội vã đứng dậy, để lại Ly Tâm đang còn trên chín tầng mây. Kì Như vội vã chạy ra ngoài, Y Nguyệt đuổi theo nhưng kịp dừng lại quay lại quát:

Cậu... còn không mau đuổi theo hả- tiếng hét của Y Nguyệt đã làm Nhược Phong tỉnh dậy, vội vã chạy theo Kì Như. Y Nguyệt cũng chạy theo, bỏ lại Ly Tâm ở nhà. Kì Như đi mãi trong lòng vẫn suy nghĩ "Vì cậu ta mà mình khóc... không thể được, mình là Đường Kì Như mạnh mẽ, không giống những cô gái khác mà vì trai mà khóc lóc, Kì Như này khác hoàn toàn, đúng vậy..." Nghĩ đến đây, Kì Như dừng lại mà không chạy mà không biết mình đã chạy ra đường cao tốc, Kì Như đứng giữa đường mà suy nghĩ, cho đến khi...

Kì Như, em hãy cẩn thận- Y Nguyệt hét và chạy lại đỡ nhưng không kịp, Y Nguyệt cũng bị như Kì Như đã bị xe tải đâm, hai thân thể... nằm trên vũng máu. Nhược Phong tới đã thấy Kì Như và Y Nguyệt nằm đó. Nhược Phong hét hoảng chạy lại, gọi cấp cứu...

Ồi í ơ... (hình như tiếng xe cấp cứu lại vậy hay sao á :3)

*****

Phòng cấp cứu

Mau lên, đau đâu...- tiếng bác sĩ

Thưa bác sĩ, nhịp tim bắt đầu yếu- tiếng y tá vang lên

Mau lên, mang bình oxy lên- bác sĩ hô thúc

....

Tít...tít...tít...títтттттттттттттттттттт

Phòng cấp cứu mở ra...

Nhược Phong đứng dậy,trông anh nhìn vào thật đáng thương,áo bị đẫm máu của hai người

Bác sĩ sao rồi,hai cô gái đó...- Nhược Phong lo lắng hỏi

Một cô chúng tôi cứu được vì cô ấy chỉ bị thương sơ qua ngoài da không đáng nghiêm trọng cả,còn cô gái còn lại thì... cô ấy bị thương nghiêm trọng,chúng tôi đã cố gắng hết rồi,mong gia đình hãy mai táng cho cô ấy-bác sĩ gặp người chào rồi đi khỏi. Nhược Phong thần thờ,Phong mong đó không phải là cô ấy,bước vào phòng cấp cứu,Nhược Phong bàng hoàng nhìn phòng bệnh,cô gái được cứu không ai khác chính là.....

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

CÓ AI THẤY GAY CÁN,THẮC MẮC LÀ AI KHÔNG Ạ...

.

.

.

.

*****

Nếu các bạn muốn biết người đó là ai thì hãy đoán nha,giờ đây ice sẽ giới thiệu chương truyện ice sắp ra :3

Truyện đầu tiên

Anh- là một chủ tịch,lạnh lùng nhưng ấm áp,luôn đối xử tốt với mọi người,anh được mệnh danh là cậu chủ đào hoa,tuy luôn dính nhiều vụ cuộc tình,qua đêm với các cô gái nhưng anh chưa bao giờ giới thiệu người anh thật sự yêu cả,cho đến khi gặp được cậu...

Cậu- được mệnh danh là hoàng tử mặt trời,hay cười,luôn đối xử với mọi người rất tốt,cậu từng yêu nhưng chuyện tình đó chẳng may tốt đẹp,cậu bị cô gái ấy lừa dối tình cảm và cậu không muốn yêu bất kì cô gái nào khác,cho đến khi gặp anh...

Hai tính cách...

Hai con người khác nhau

Hai hoàn cảnh trái ngược

Liệu họ sẽ đến với nhau...

mời bạn đón chương sau

*****

Chỉ là giới thiệu sơ sơ mà ice mới nghĩ thôi ă,chứ đây chưa là bản giới thiệu chính thức đâu nha :3,dạo này hơi bị cuồng mấy thể loại đó nên làm thử xem sao,mong các độc giả ủng hộ ice nha ^^

Dao yu hua zuo xiao xing xing

Hai yang li fang guang ming

Shan bu shan shuo dou shi ni

Jing tian gei wo de xiao xi

Si nian hua zuo mian yang qun

Zuan jin yang chang xiao jing

Gao su wo bu an di xin

Quan bu dou ke yi zan ting

ĐK :

Wo xiang ni , xiang zhe ni

Xiang dao hao xiang zhe yang zhujin ni

Lian zhe ni ni qi ji yi ban desheng ming

Wo ai ni , ai zhe ni

Ai dao hao ai zhe yang de zi ji

Yi wei ni

Ling hun yong bao huo zhe de nei xin

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Hi!!!!, mọi người, lâu rồi Nick hơn có viết truyện nữa, toàn nhờ Ice viết rồi đọc nhưng hôm nay có hứng nên xin Ice cho viết chương. Hic lâu lâu ta mới có cảm xúc 1 lần thôi đó , mọi người nhớ ủng hộ nha.....

-----Kết thúc phần lâm nhâm-----

Trở về thực tại. Trong phòng bệnh, Nhược Phong sững sờ, đau đớn đầy tuyệt vọng khi nhìn người con gái được cứu không ai khác là Y Nguyệt, không phải Kì Như. Người con gái mà cậu đã trót yêu nhưng không dám nói. Giờ thì không kịp nữa rồi, những lời yêu thương mà cậu hằng muốn nói cho ai kia giờ chỉ còn là giấc mơ. Có nói, có hét lớn như nào chẳng nữa thì cô ấy cũng không nghe thấy, không mỉm cười mà gật đầu đồng ý lời tỏ tình của cậu hay cũng có thể từ chối nhưng như thế còn đỡ hơn là cô ấy không nói gì cứ lặng im. Nhược Phong đứng im bất động từng giọt nước mắt cứ thế rơi, rơi nhiều lắm. Cậu chạy tới bên Kì như, hét thật lớn trong nỗi đau đang giãn xé trong tim

- KÌ NHƯ.....- Nhược Phong hét như chưa bao giờ được hét

- Kì như tỉnh lại đi, tỉnh lại đi mà, xin cậu đấy, cho dù cậu có bất tử làm gì đi nữa thì tớ cũng chịu. Chỉ cần cậu tỉnh lại, tớ xin cậu, mở mắt ra đi mà, đừng ngủ nữa như thế -không vui đâu - Nhược Phong vô thức cứ lay người Kì Như mong cô có thể nói gì với cậu ấy

Cậu úp mặt xuống người Kì Như, khóc lớn. Chắc chưa bao giờ cậu đau như lần này, cũng phải mất đi người mình yêu thương nhất thì làm sao mà không đau, làm sao mà vui cho được. Tâm trí cậu hiện đang hỗn loạn, không suy nghĩ cũng không có bất cứ cảm giác gì, cậu cứ như thế, cứ khóc, khóc và chỉ khóc thôi. Giờ thì cậu đã hiểu tại sao khi Khải với Băng mất nhau lại đau khổ như vậy. Hiểu được nỗi đau khi mất người mình yêu cũng khiến cậu ngẫm ra nhiều điều" khi yêu một ai đó mà không dám nói ra, đợi đến khi mất người ấy mới đau đớn, mới than khóc thì có làm được gì". Nhược Phong không trách người khiến kì Như ra nông nỗi này, chỉ trách cậu quá nhất gan, quá vô dụng để rồi phải chịu sự hối hận vô bờ. Thế là từ nay không còn ai mắng cậu, chửi cậu, sai cậu làm việc gì cả. cậu cũng không phải bận rộn vì làm việc cho cô, không phải cãi nhau tay đôi với cô. Nhưng cậu sẽ không còn thấy những khoảnh khắc đáng yêu của cô, những tiếng khóc, cả tiếng nói cười khi cô buồn cũng như khi cô vui vẻ. Và lại cậu không còn được lần nào rung động trước người con gái đáng yêu như kì Như. Cậu cứ khóc cho vui nổi lòng

Bên chiếc giường bệnh bên cạnh, Y nguyệt dường như đã tỉnh, cô nghe tiếng khóc cả tiếng nấc của Nhược Phong. Đôi mắt dần hé mở, giọng từ từ cất lên yếu ớt.

- Nhuc....Phong - Y Nguyệt gọi nhỏ

- Chị... - nhược Phong chột tỉnh

- Có... chuyện gì thế???- Y nguyệt hỏi

- Chị ơi, kì Như...Kì Như cậu ấy.....- Nhược Phong ấp úng

- kì Như ...kì Như em ấy ra sao EM NÓI CHỊ NGHE, NHANH!!!!!!- Y Nguyệt lo lắng

- KÌ NHƯ' CHẾT RỒI - Nhược Phong cố gắng hét thật to để che những giọt nước mắt

- Em nói sao? kì Như em ấy....KHÔNG THỂ, EM NÓI DỐI PHẢI KHÔNG???- Y nguyệt đã bắt đầu rơi nước mắt

- Không, chị nghe em nói, chị phải bình tĩnh, Kì Như cậu ấy chết thật rồi - Nhược Phong chỉ sang giường của Kì Như

Y nguyệt lặng người nhìn theo hướng tay Nhược phong, trên chiếc giường bệnh có cô gái đang nằm không ai khác là Kì Như. Cô sững sờ, chết lặng không nói được gì. Hai hàng nước mắt đã bắt đầu giàn dụa. Cô không tin ở mắt mình.

- Kì như em chết thật sao??? Em nỡ bỏ chị lại một mình sao???- Y nguyệt chạy đến giường bệnh của Kì Như

- Chị có nói gì cậu ấy cũng không nghe đâu, vô ích thôi - Nhược Phong nói trong vô thức

- NHƯỢC PHONG, EM NÓI...ĐÃ CÓ CHUYỆN GÌ XẢY RA VỚI CON BÉ. HẢ????- Y nguyệt gắng hỏi Nhược Phong

- Lúc hai người bị tông xe, đã được đưa vào bệnh viện, bác sĩ chỉ cứu được chị, còn ...Kì như.. - nhược Phong lại khóc

- Tại sao?Tại sao? không thể chị chết thay con bé, còn bé còn nhỏ, còn cả cuộc đời, còn cả tương lai tươi sáng cơ mà - Y Nguyệt khóc nức

- Chị..... giờ có nói cũng làm được gì, cậu ấy đã đi rồi, rồi xa chúng ta mãi mãi - Nhược Phong ngăn Y Nguyệt tự trách mình

- Không phải, chị tại chị quá vô dụng, không bảo vệ được em gái của mình để nó xảy ra nông nỗi này - Y Nguyệt lại đánh vào ngực mình

- Là tại em, tại em quá nhất, KHÔNG BẢO VỆ ĐƯỢC NGƯỜI EM YÊU, chị không có lỗi - Nhược phong vô ý nói lời yêu Kì Như

- Em... yêu Kì Như, chị biết... chị biết con bé cũng rất yêu em, nhưng chị không ngờ chị đã chậm mất một bước mà không để hai đứa đến được với nhau

- Y Nguyệt nói trong nước mắt

- Thôi chị à, chị cũng đang bị thương, cứ bình tĩnh kéo lại động đến vết thương - Nhược Phong dịu Y Nguyệt

Chợt có cô y tá vào cùng với mấy người nữa

- Xin lỗi chúng tôi phải đưa cô ấy ra ngoài - cô y tá

Và mấy người khác từ từ đẩy giường bệnh của Kì Như đi ra khỏi phòng. Y Nguyệt và Nhược Phong chỉ biết đứng yên nhìn chiếc giường từ từ khuất xa khỏi tầm mắt họ

- KÌ NHƯ'.....- Y nguyệt hét to rồi cô ngã xuống sàn bệnh viện

Rồi đó nha, nhớ ủng hộ ta độ. Lâu lâu tặng mọi người bài nhạc chơi nè

Jīntiān zǎoshang nǐ qǐlái huì chuān shénme yánsè

jīntiān nǐ shǐfǒu yòu gòusīle jǐ shǒu xīngē

jīntiān de fǎ bù huì shàng nǐ yǐ bù zài xiūsè

zài zhè shí nián hòu de yīkè

jīntiān wǒ dǎkāi diànshì yòu kànjàn nǐmenle

chàngzhe de zuìxīn de dǎn qū zài yīcì huòle

jīntiān xǐhuān nǐmen de rén yuè lái yuè duōle

ér wǒ zhǐshì qízhōng yīgè

wǒ suǒ néng zuò de zhǐyǒu wéi nǐ xiě yī shǒu gē

gézhe yáoyuǎn de shíkōng wèi nǐmen zhùhè

wǒ suǒ néng zuò de jiùshì zhème duōle

péibànzhe biàn shì shēn àizhe

~jiàn zòu~

jīntiān de wéi bó shàngmiàn nǐ huì shuō xiē shénme

jīntiān nǐ yòu fāxiàn fēnsī duōle hǎo jǐ bǎi gè

jīntiān nǐ xiào de yàngzi zǎo yǐjīng biànle

zài zhè shí nián hòu de yīkè

wǒ suǒ néng zuò de zhǐyǒu wéi nǐ xiě yī shǒu gē

gézhe yáoyuǎn de shíkōng wèi nǐmen zhùhè

wǒ suǒ néng zuò de jiùshì zhème duōle

péibànzhe biàn shì shēn àizhe

wǒ suǒ néng zuò de zhǐyǒu wéi nǐ xiě yī shǒu gē

gézhe yáoyuǎn de shíkōng wèi nǐmen zhùhè

wǒ suǒ néng zuò de jiùshì zhème duōle

péibànzhe biàn shì shēn àizhe

jīntiān zǎoshang nǐ qǐlái huì chuān shénme yánsè

[shì tú chéngsè háishì yuányuán lǜ ne?]

Jīntiān nǐ shǐfǒu yòu gòusīle jǐ shǒu xīngē

[shénme shíhòu chū xīn zhuānjí ne?]

Jintian de fǎ bù huì shàng nǐ yǐ bù zài xiūxiè

[hēhē ~]

zài zhè shí nián hòu de yīkè

(Điều chị có thể làm - Cỏ Trung)

Bye bye, chúc ngày cuối tuần vui vẻ nhé

* Kí tên*

Xoẹt xoẹt

Nick

Này nhé, chương này có lẽ hơi thiên về ta rồi nhĩ ~ nhưng hơn sao, mấy chương sau nữa sẽ thiên hết về Y Nguyệt nha- con ice trình bày =~

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Chương 19-20

Ni hao, hôm nay trường Nick cho nghỉ nên Nick ngồi lên đây viết chap cho mấy bạn đọc nè, thấy Nick siêng chưa? mà thôi mặc kệ chuyện đó sang 1 bên đê. Nick thấy dạo này truyện này hơi bị mí bạn đọc giả cho ăn bơ gòi đó nha. Mặc dù truyện này ít có người ủng hộ, Nick với Ice vẫn luôn luôn ủng hộ truyện này. Theo như Ice nói là truyện này sắp kết gòi phải hơn? Nhưng không đâu còn dài dài lắm, cho mí bạn đọc mỗi luôn. Haizz hôm nay con Ý Thị Tường nó đi đâu rồi ấy nhê, sao không nghĩ ra được chữ nào hết tron đây nè.

-----Phần nhảm lãng xẹt kết thúc-----

- Chị...chị Y Nguyệt, tỉnh lại đi chị, chị ơi !!!! - Nhược Phong hoảng hốt lay Y Nguyệt

Vừa lúc đó, Ly Tâm cũng chạy vào bệnh viện khi nghe tin Y Nguyệt và kì như bị đụng xe.

- Anh... Nhược Phong, chị nguyệt với chị Như đâu rồi hả??? - Ly Tâm hốt ha hốt hải hỏi

- Em tới rồi hả? - Nhược phong nhìn Ly tâm hỏi

- Dạ, mà chị Y nguyệt làm sao vậy nè, còn chị Như đâu anh...??? - Ly Tâm nhìn Y Nguyệt đang nằm dưới sàn hỏi

- Chị ấy bị kích động quá mới xỉu, còn.....còn Kì...Như....cậu á.....y..... - Nói tới Kì Như, Nhược phong bỗng ấp úng

- CHỊ....NHƯ CHỊ Á.....Y LÀM SAO, GIỜ CHỊ ẤY ĐÂU RỒI ? HẢ? - ly Tâm thấy nhược Phong ấp úng đâm ra lo lắng

- Kì ....Như....* hic *... cậu...ấy ....chết ....rồi - Nhược phong cố gắng rặn từng chữ để nói, hai hàng nước mắt đã bắt đầu ứa ra

- Anh,....anh nói.. cái gì. Kì Như...ch.ị ấy.....chết.....rồi - ly tâm đờ người khi nghe nhược Phong nói

- Phải.....Kì Như....bỏ chúng ta đi rồi - Nhược phong lấy hết can đảm để nói ra câu này

- KHÔNG!!!!!! CHỊ ..... - Ly tâm đau đớn

- Ly Tâm em bình tĩnh, điều cần nhất bây giờ là chúng ta phải bình tĩnh, không thể để mình rơi vào tình trạng đau khổ được, Y nguyệt sẽ biết làm sao đây

- Nhược Phong an ủi Ly Tâm nhưng trong anh rất đau đớn, anh chỉ cố tỏ ra bình tĩnh để không ai phải lo lắng cho mình thôi

- Đúng, em phải bình tĩnh. Em phụ anh đưa chị Y Nguyệt lên giường bệnh - ly tâm gạt đi giọt nước mắt đỡ Y Nguyệt dậy

- Được - nhược Phong cũng đỡ theo

Thật ra trong lòng của ly Tâm không biết cô nên buồn hay nên vui nữa. Cô buồn vì cô mất đi người chị mà mình hằng yêu thương. Cô vui vì sẽ không còn

ai dành Nhượng Phong với cô nữa. Cô có thể yêu thương anh ấy, không sợ một ai cướp mất anh ấy từ cô. Đúng cô phải vui chứ, vui lên. Nhưng vui là cô đã giả tạo, tại sao, tại vì cô mất đi người chị mình yêu nhất làm sao cô có thể vui, nụ cười và niềm vui giả tạo ấy của cô làm sao cô thể che mắt được bao người khác. Cô không nghĩ một ngày nào đó, cô sẽ rơi vào tình trạng không biết làm thế nào như hôm nay, nó khiến cô đau, nhưng nó cũng khiến cô vui. Cô bây giờ phải làm sao đây, ai có thể giúp được cô, không ai cả, chính cô phải tự giúp lấy cô thôi. Điều bây giờ cô cần là phải bình tĩnh, phải kiên cường lên. Cô càng quyết tâm đến đâu nước mắt lại càng ứa ra đến đó. Cô tự nói với mình phải mạnh mẽ lên nhưng sao cô không làm được thế này. Tại sao cô lại rơi nước mắt, lại khóc cơ chứ. Rồi cô chợt nghĩ đến nhượng Phong. Cô biết anh yêu Kì Như, cô cũng biết Kì Như có tình cảm với anh. Khi nhìn Nhượng Phong lo cho Kì Như, cô rất buồn. lúc đó cô nghĩ rồi cũng sẽ có một ngày cô cũng phải dành lấy nhượng phong từ tay Kì Như. Cô biết Kì Như vì thương cô nên khi biết cô thích Nhượng Phong sẽ nhường cậu ấy cho cô thôi. Thế mà ngày đó lại nhanh đến thế, ngày mà cô mong đợi Nhượng phong sẽ hoàn toàn thuộc về mình lại đến nhanh trong chớp lát. Nhưng để đổi lấy niềm vui của cô thì Kì Như đã hi sinh rồi, cô ra đi mãi mãi.

- Ly Tâm...Ly Tâm- Nhượng Phong lay ly Tâm

- Sao ạ? - ly Tâm giật mình trả lời

- Em làm sao thế, này giờ cứ đứng như người mất hồn. Có chuyện gì à? - Nhượng Phong hỏi

- Không có ạ, không có chuyện gì hết - Ly Tâm chối

- Được rồi, đợi khi nào chị Nguyệt tỉnh dậy rồi chúng ta cũng phải mai táng cho kì Như thôi, em chuẩn bị nhé - Nhượng Phong nói trong vô vọng

- Vâng - ly Tâm cũng buồn không kìm đáp lại

Nói xong nhượng phong đi ra ngoài. Bỏ lại ly Tâm trong phòng với Y Nguyệt. Cậu ấy đi đâu? Đi đến nơi nào mà cậu và Kì Như có nhiều kỉ niệm nhất - là đôi bờ công anh, nơi hai người đã từng chơi thân với nhau. Nơi đây cậu như thấy lại một hình ảnh Kì Như vui vẻ, trong sáng chạy nhảy khắp đồi, còn cậu thì đứng đó chỉ biết ngắm cô. Trên môi nở nụ cười nhưng hàng nước mắt lại rơi. Cậu đau lắm, chắc là từ đây cậu không còn thấy Kì Như vui vẻ như trước nữa. Cũng không còn ai làm cậu cảm nắng nhiều lần nữa rồi. Cậu từng nghĩ kì Như thật phiền, lúc nào cũng phá phách, ương bướng nhưng giờ nghĩ lại thấy cô cũng dễ thương ấy chứ. Nét dễ thương mà không ai có được. Giờ thì anh thật sự biết rồi, hiểu được sự mất mát to lớn rồi. Cậu nghĩ: "*Kì như ơi, tớ không biết cậu có thể nghe những lời tớ nói lúc này hay không nữa, tớ cũng không biết cậu có còn bên cạnh tớ như lúc trước không. Nhưng tớ vẫn muốn nói một điều với cậu rằng TỚ YÊU CẬU RẤT NHIỀU. Cậu là một cô gái rất dễ thương, tớ đã yêu cậu từ lâu lắm rồi nhưng không dám nói ra, tớ thật vô dụng phải không. Khi cậu đã bỏ tớ đi, tớ rất đau, tớ mới nhận thức được rằng tớ yêu cậu rất nhiều, tớ quan trọng cậu hơn cả bản thân mình. Nhưng cậu đi rồi, tớ mới nhận ra thì làm được gì nữa chứ, mặc cười. Bây giờ tớ hiểu rồi, tớ hiểu tại sao khi chị Nguyệt mất đi người mình yêu nhất lại đau đến vậy, mặc dù chị ấy đã mất đi kỉ ức rồi nhưng trong thâm tâm lúc nào cũng nhớ đến khái. Tớ mất cậu lòng tớ như cắt từng khúc ruột ra vậy, đau đến nỗi tớ không thể chịu được. Đâu tớ giờ đây chỉ là một quãng trống không, không suy nghĩ, không tính toán gì cả. Cũng không biết gì là gì"*

Giờ anh hai hàng nước mắt của cậu đã lăn dài trên má, người cứ đờ ra như một cái xác không hồn. Cậu cứ đứng đó, từng dòng kỉ ức cùng thời gian cứ hiện lên, lúc đẹp, lúc nên thơ, lúc lại rất buồn. Trong vô thức cậu ngã xuống gốc cây bên đồi, đôi mắt cứ thần thờ nhìn về một phương trời xa xôi nào đó. Nỗi đau,, nỗi buồn và cả nỗi nhớ đều được thể hiện lên đôi mắt ấy. Cậu cứ khóc cứ khóc lặng lẽ, khóc cho vơi đi nỗi buồn của mình. ly Tâm đã theo cậu đến đây, cô đứng phía xa xa, thấy cậu khóc lòng cô cũng đau lắm chứ. Cô chạy lại chỗ Nhượng Phong.

- Nhượng Phong, anh....- ly Tâm đặt tay lên vai nhượng phong

- ly Tâm...em.. - Nhượng Phong giật mình

- Anh tỉnh hồi tại sao em lại ở đây đúng không? - ly Tâm hỏi

- Ừm, thế em trả lời đi- Nhượng Phong gật đầu

- Em.. em xin lỗi, em sợ anh có....chuyện nên theo anh đến đây - ly Tâm ấp úng

- Em... khờ quá, anh làm sao có chuyện gì được, em đa nghi quá rồi đó - Nhượng phong cười nhạt

- Anh...em biết anh yêu chị Như, phải không? - ly Tâm mở lời

- Sao....sao em biết??? - Nhượng phong ngạc nhiên

- Anh trả lời, em đi, đúng không? - ly Tâm cương quyết

- Đ...đúng vậy, anh yêu Kì Như, và người duy nhất anh yêu là Kì Như - Nhượng Phong khẳng định

- Anh...anh nói thật - ly Tâm thất vọng

- Thật, những gì anh nói đều là thật, người con gái duy nhất anh yêu trên đời là Kì Như - Nhượng Phong khẳng định lần nữa

- Nhưng....nhưng người CON TRAI EM YÊU LẠI LÀ ANH - ly Tâm hét lên

- Em...em yêu anh - Nhượng Phong chỉ vào mình hỏi

- Không sai, người em yêu là anh - Ly Tâm gật đầu
- Anh.. xin lỗi , nhưng anh không yêu em - Nhược Phong né Ly Tâm
- Anh,.. vì anh còn yêu chị Như. Anh à, chị ấy đã chết rồi, có nói sao chị ấy cũng không sống lại đâu, không lẽ anh không yêu ai cho đến bạc đầu sao??
- Ly Tâm lại hỏi Nhược Phong
- Đúng, anh không thể bỏ Kì Như, anh không thể -Nhược Phong lắc đầu
- Anh...anh nữ để em đơn phương sao?- Ly Tâm nước mắt đã rơi
- Xin em đó, anh xin em, anh thật sự không yêu em, em đừng để anh cảm thấy có lỗi thêm với người nào khác được không, anh có lỗi với Kì Như đã đủ làm anh khổ sở lắm rồi - Nhược Phong né tránh
- Không, em cũng không thể nào hết yêu anh - ly tâm nhất quyết không chịu
- Thế thì tùy em - Nhược Phong chạy đi thật xa bỏ lại ly Tâm
- ANH...ĐỘI ĐÓ - ly tâm hét với theo

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Chương 21-22

Dạo này ice bận lắm nên thời gian ra chap hơi lâu ạ,xin lỗi các bạn đọc giả nhiều nha *cúi đầu*,cơ mà hiện giờ ice hết ý tưởng nên sẽ chương này sẽ riêng biệt là chương hơi đặc biệt =))) nên sẽ cop vài chương của truyện khác gộp lại thành một ạ,thông cảm cho ice....

.

.

.

.

.

Ha ha,ice đùa thôi :3 chương này là do chính tay ice viết đấy ạ :v

vào truyện thôi

*****

Kể từ lúc Kì Như chết đi,Y Nguyệt đã ở trong phòng gần 1 tháng (xin lưu ý chỗ này,tuy ở trong phòng 1 tháng nhưng ice không có nói bỏ ăn uống đâu nha,vì ở trong đó có đồ ăn dự trữ rồi=v=)...

1 tuần sau

Y Nguyệt ra ngoài,ai cũng ngạc nhiên về diện mạo mới của Nguyệt,tuy khuôn mặt trang điểm đã che đi mất bị sưng do khóc quá nhiều,tô son nhẹ nhàng để che đi môi nhợt nhạt của mình .... đó là khuôn mặt... còn mái tóc đã thay đổi đi,không còn là mái tóc dài suôn mượt nhìn nhẹ nhàng mà thay vào đó là mái tóc tём trông cá tính,quyến rũ,mặc đồng phục,cô mang chiếc vớ da màu đen (kiểu như vớ da dành cho nhân viên văn phòng quyến rũ đấy ạ),mặc thêm áo khoác da,đeo thêm trang sức vào... Trông cô cá tính nhưng không kém phần quyến rũ. Cô cũng biết tập tành mang giày cao gót,nhưng vì đang là học sinh nên chỉ mang giày học sinh được thiết kế có gùoc (đương nhiên chỉ có một phần thôi hà :3). Nhược Phong và Ly Tâm ngược nhìn Y Nguyệt bằng ánh mắt ngạc nhiên

- Sao chị... -Nhược Phong lắp bắp

- Đi học thôi Phong- Y Nguyệt không muốn trả lời câu hỏi của Nhược Phong, lạnh lùng bước đi. Còn Nhược Phong chỉ chạy theo sau Y Nguyệt ...

"Chị ấy lại trở lại bản chất lạnh lùng vốn có của mình rồi... Ước gì còn Kì Như ở đây"-Nhược Phong thầm nghĩ

Y Nguyệt và Nhựt Phong bước tới trường, tất cả học sinh đều ngạc nhiên nhìn Y Nguyệt, cả TFBOYS cũng vậy.

- Y Nguyệt... -Khải gọi tên Y Nguyệt, cậu không hiểu tại sao có cảm giác vui mừng khi nhìn thấy Y Nguyệt. Nghe có ai đó gọi mình, Y Nguyệt quay lại nhìn Khải bằng ánh mắt xa lạ...

- Có chuyện gì- Y Nguyệt lạnh lùng nói

- Ừm thì... Sao bạn thay đổi nhiều quá vậy - Khải đáp ứng nói

- Cậu quan tâm tôi chi vậy??? - Y Nguyệt nghi ngờ hỏi

- Tại vì... - Khải cứng nhắc chính Anh cũng không biết tại sao phải làm vậy nhưng lúc trong tang lễ của Kì Như thì anh thấy cô rất đau đớn, gần như là kiệt sức, khóc rất nhiều và nước mắt lúc nào cũng rơi là chảy. Hôm ấy anh cũng có tới nhưng cô chắc là không để ý đến anh nên không biết là khi nhìn cô đau khổ như vậy anh đau lắm! Anh cũng không biết vì sao anh lại như vậy vì anh với cô chả có quan hệ gì với nhau cả, nhưng sao chứng kiến cảnh đó anh cứ muốn chạy lại ôm lấy cô, an ủi, đưa cô vào lòng mình. Thật khó hiểu (ngay cả Ice với Nick cũng có hiểu đâu chứ ~~~, haizz, nhiều khi viết tới chuyện tình của hai người này thiệt là tốn chất xám quá, đau đầu vừa nghĩ đến là thấy toàn là bi kịch sóng gió)

- Không có gì thì tôi đi vậy- Y Nguyệt bước đi

- Đợi đã...- Khải định nói thêm nhưng Y Nguyệt đã rời khỏi và bỏ lên lớp, Khải cũng chán nản bỏ về lớp

-----

Hai ngày trước

trong tang lễ của Kì Như

Mọi người ai cũng đến tham dự, mọi người ai cũng thương tiếc, mẹ Kì Như cứ khóc lên khóc xuống đến nỗi xỉu ngay tại chỗ, mọi người ai cũng thấy tội cho mẹ Kì Như nhưng làm cách nào bây giờ, trong khi mọi người đang chú ý đến mẹ Kì như thì có một người lạ mặt xuất hiện, mặt đỏ đen từ đầu đến chân, đội nón che hết cả khuôn mặt và.... cô ấy có chút giống..... KÌ NHƯ!!!!

- chào, Kì như cô đã phải sống một quãng thời gian qua rồi, cái này tôi đang tự nói chính tôi ấy nhỉ, mà thôi Kì như đã là của quá khứ, chính tôi sẽ gây dựng lại một câu chuyện mới hơn, nhưng tôi sẽ không tạo câu chuyện ấy mang tên Kì Như mà là tên Võ Tú Anh, tôi sẽ cố gắng đẩy Kì Như à- Bóng đen nhếch mép rồi quay đi

-----

Tại phòng học

cộp cộp (tiếng giày cao gót vang lên)... Mọi hoạt động trong lớp dừng lại, trước công là một cô gái ăn mặc vô cùng quyền rũ nhưng không hề hang, vẫn đứng theo qui định của nhà trường, khuôn mặt cô được trang điểm nhẹ nhàng, môi được thoa lớp son đỏ rực làm bờ môi càng mọng... Thầy giáo cũng đơ một hồi rồi mới quay lại cười các sinh viên

- Xin giới thiệu các em đây là cô Võ Tú Anh, nay cô về trường chúng ta sẽ đảm nhiệm là cô thanh nhạc kiêm cô dạy Văn cho chúng em ra trường, nào hãy cho cô tràng vỗ tay- dứt lời hàng loạt tiếng vỗ tay

Cô giáo tên Tú Anh bước lên bục, quay xuống cúi 90 độ, giọng nói trầm ấm nói đều đều

- Chào các em, cô được đĩnh nhiệm làm cô giáo thanh nhạc đồng thời là cô Văn của các em, mong các em sẽ giúp đỡ cô hết học kì- Cô cười nhẹ, cả đám con trai trong lớp đều vỗ tay nhiệt liệt nhưng trong đó.... vẫn có một người con trai đang ngồi gần cửa sổ ngắm ở ngoài không màng đến xung quanh. Cô thấy vậy nhướn mày, chợt nhận ra người quen cô bật cười nhưng rồi cô thu lại nụ cười đó rồi quay lại đáng về vốn có của mình, rồi đi xuống chỗ chàng trai đang ngồi ngắm ở ngoài

- Chào em, cô tên là Tú Anh, sau này mong em giúp đỡ cô- cô chìa tay ra nhưng chàng trai quay lại nhìn rồi nhìn lại bàn tay cô mới chia, bắt tay rồi chàng trai ấy nằm gục xuống bàn

"Đợi đó Phong tôi nhất định cho cậu sẽ nhận ra tôi là ai" - Tú Anh thầm nghĩ rồi xoay gót bước đi nhưng cũng quay lại nói 1 câu

- Chào các em, cô đi đây, hẹn mai gặp lại- Tú Anh nháy mắt rồi cô bước đi đều đều

Còn Nhựt Phong khi nhìn thấy cô gái đó, cậu cảm thấy có một cảm giác cực kì quen thuộc

-----

Nếu các bạn muốn cô gái đó là ai hãy đợi chương tiếp theo nhé > ice hết chất xám rồi ~(TOT)~

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biệt Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Sự Thật

aydo,ice đã trở lại rồi đây,không phải ice bỏ truyện đâu ạ,mà là... ice bận về học tập với các buổi sinh hoạt lớp với trường nên ice không có thời gian rảnh,gìờ ice viết lại chắc không có độc giả nào coi đâu nhĩ <>

vào truyện nào...

Tiết đầu tiên: Thanh nhạc

Tú Anh bước vào phòng học,nay cô mặc áo sơ mi đen cổ V,quần jean đen kèm theo đôi guốc 2 phần màu đen,trang điểm nhẹ nhàng theo kiểu Hàn quốc,làm con trai trong lớp,ai cũng mê mẩn vẻ đẹp của cô

- Được rồi,chúng ta sẽ bắt đầu từ luyện thanh-Tú Anh nhẹ nhàng nói

- Vâng- cả phòng đồng thanh

- Cô sẽ mời... Y Nguyệt,lên đây- Tú Anh chỉ vào Y Nguyệt,lúc này Y Nguyệt đang đeo tai nghe,ngồi dựa vào tường mà ngủ,Khải ngồi cạnh thấy cô gọi Y Nguyệt,liền nhẹ nhàng gỡ tai nghe ra,nói vào tai Y Nguyệt

- Cô gọi cậu kia-dứt liền Y Nguyệt mở mắt ra,liền chửi nhỏ- phiền phức- nhưng Y Nguyệt nhanh chóng đứng lên mà bước đi

Đến nơi,Tú Anh liền thì thầm nói nhỏ vào Y Nguyệt,Y Nguyệt liền mở to căng mắt ra,liền gật đầu với Tú Anh,Tú Anh cũng gật đầu lại,cả lớp chung bộ mặt khó hiểu,vì họ không nghe rõ Tú Anh nói gì mà Y Nguyệt gật đầu vậy

- Được rồi,em hãy hát cho cô 1 bài mà em thích đi- Tú Anh mỉm cười

Y Nguyệt gật đầu,hít thở thật sâu rồi cất giọng hát,giọng hát vang lên,nhẹ nhàng,trong trẻo... Khải cũng lắc đầu theo điệu nhạc,cậu ngẫm lại và cậu chắc chắn ... Y Nguyệt chính là Băng

.

.

.

.

.

Sân thượng

- Giờ cô mau nói đi,cô là ai- mặt Y Nguyệt đánh lại

- Bình tĩnh đi chứ chị,có gì cũng từ từ mà nói- cô gái đó mỉm cười

- Này nhé,cô rõ ràng là cô giáo thanh nhạc,mà xưng tôi là chị,chị cũng biết phân biệt xưng hô à,CÔ TÚ ANH- Y Nguyệt nhấn mạnh

- Hừ,thật ra tôi là Kì Như-Tú anh hừ nhẹ

- Cái gì... cô đừng đùa với tôi- Y Nguyệt

- Tôi không có đùa- Tú Anh nhăn mặt

- Tại sao em giả chết- Y Nguyệt nói

- Cuộc sống mà... tôi không muốn làm Kì Như mong manh yếu đuối nữa, cũng chẳng muốn bảo vệ nữa, cũng chẳng cần ai bảo vệ, thế nên tôi tạo nên một Tú Anh- người con gái tự lập, mạnh mẽ và không cần nhờ sự giúp đỡ của ai- Tú Anh giải thích

- Nhưng... em đã hứa với chị... sẽ giúp chị tìm kiếm thân phận hồi xưa, biết chị là ai, ở đâu, làm gì- Y Nguyệt

- Arghhh, tôi quên mất chị lại điều này, mà quên, tôi cũng đã từng hứa với chị, mà chị cũng biết... lời hứa cũng có thể không thực hiện và thất hứa nhể!!! - Tú Anh cười nhạt

- Em...- Y Nguyệt cứng họng

- Em cái gì mà em- Tú Anh- nhắc lại cho rõ, đừng có xưng hô của đó, thứ 1 gọi tôi là cô giáo, hai là hãy gọi tôi là Tú Anh, mà làm ơn đừng có gọi Kì Như trước mặt người khác, không thì sẽ phát hiện là tôi chưa có chết, nhớ lời tôi dặn- nói rồi Tú Anh bước đi, chỉ còn Y Nguyệt đứng đơ mà chẳng biết xử lí như thế nào...

Tại một góc cây gần cuộc trò chuyện của Tú Anh và Y Nguyệt

- Ha... sắp có chuyện vui để xem rồi- bóng đen đó cười lớn, tắt cuộc ghi âm rồi nhanh chóng bước đi

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Bất Yếu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Một Phần Kí Ức

Halo, Nick đã trở lại rồi đây. Thời gian qua Nick không phải là bỏ truyện, tại Nick chú tâm vào việc học nên mới tạm thời drop 1 thời gian. Giờ nghỉ hè rồi, Nick sẽ cố gắng với Ice ra bù nhiều chương nhất có thể cho m.n. Chắc giờ không còn ai đọc truyện này đâu nhỉ, đừng có cho t/g ăn bơ thế chứ. Rất rất là mong m.n sẽ lại ủng hộ truyện. ARIGATO~~~~

Chuyên mục nói chuyện phim kết thúc

Y Nguyệt từ sau khi rời sân thượng, người cô cứ ngầy ra, thần thờ, cô thật sự không thể ngờ là Kì Như vẫn còn sống. Đặc biệt đứa em gái này của cô đã không còn là Kì Như của ngày xưa, vô cùng ngoan, rất đáng đá nhưng lại yếu đuối. Giờ thì khác rồi, Kì Như đã không còn mà thay vào đó là Tú Anh - một cô gái vô cùng mạnh mẽ, không cần một ai giúp đỡ nữa. Đến cả việc giúp Y Nguyệt tìm lại những kí ức đã mất, biết được thân thế, sự nghiệp và cả bạn bè lúc trước Kì Như cũng thất hứa. Cô thầm nghĩ: "Con bé này giờ khác xưa rất nhiều, cả lời hứa với mình, giúp mình lấy lại kí ức trước kia nó cũng không còn nhớ gì nữa. Vậy... giờ người có thể giúp mình chỉ có thể là chính mình mà thôi, à...quên...Nhược Phong, chắc nó cũng biết. Mình sẽ tìm cách gắng hỏi nó. Vậy được rồi...bắt đầu thôi. Kí ức ơi, nhanh chóng quay về đi!!!" Y Nguyệt thoát khỏi suy nghĩ của mình thì tinh thần liền tươi tỉnh hẳn, chạy ngay về nhà.

Nhà Y Nguyệt và tất nhiên cũng có Nhược Phong và Ly Tâm

Vừa về tới nhà Y Nguyệt đã lập tức tháo đôi giày cao gót rất chi là cao đó ra khỏi người, còn bộ tóc giả thì bị quăng ngay vào xô không chút thương tiếc. Y Nguyệt không quen với tính cách mới này, cô muốn cô là cô, là một người dịu dàng, không quá nữ tính nhưng lạnh lùng. Cô đứng dậy, đi lên phòng. Nhược Phong từ phòng cậu bước ra:

- Chị Nguyệt, chị...- Nhược Phong thấy Y Nguyệt lúc này thì ngạc nhiên hỏi.

- Em tính hỏi chị, chị bây giờ khác lúc đi học lắm đúng không? - Y Nguyệt cười nhạt hỏi.

- Đ....đúng ạ! Em muốn chị là chị, chị như trước đây cơ. Y Nguyệt luôn luôn dịu dàng, ôn nhu. - Nhược Phong gãi đầu nói.

- Thì bây giờ chị vẫn là chị này, chị không thay đổi nữa đâu. Haizz...vốn dĩ chị thay đổi vì Kì Như bỏ chúng ta đi quá đột ngột, chị muốn mình mạnh mẽ hơn nhưng...không được rồi.- Y Nguyệt thờ dãi.

Nghe Y Nguyệt nhắc đến Kì Như, tim Nhược Phong như se lại, đau nhói. Từng hàng nước mắt khẽ rơi.

- Em xin lỗi. - Nhược Phong lau đi nước mắt rồi chạy về phòng "RÀM".

Y Nguyệt nhận ra mình đã chạm tới nỗi đau này của Nhược Phong, đôi mắt trầm buồn. Cô nghĩ nên để Nhược Phong một mình đối mặt với sự thật thì hơn, cậu ấy nên tập quen dần với cuộc sống hiện tại. Y Nguyệt đi từng bước một lên phòng. Đôi chân đỏ lên, đau rát vì mang giày cao gót quá cao trong nhiều giờ. Kể từ ngày mai, cô sẽ là cô, cô không thay đổi nữa, cô đã quá mệt rồi. Lên phòng, cô lao vào phòng tắm. Sau 30 phút thì trở ra với bộ đồ màu hồng nữ tính cùng mái tóc dài đen mượt. Cô đến bên giường, mở học ngủ ra lấy sợi dây chuyền đã lâu, mà cô không hề nhớ nguồn gốc của nó, từ khi cô ở đây, nó đã theo cô lâu lắm rồi. Cô cầm sợi dây chuyền ngắm nghía thật lâu, mặt dây chuyền là một hình trái tim bên trong là một cây cỏ 4 lá nhỏ nhỏ. Những suy nghĩ chợt hiện lên trong đầu cô: "Sợi dây chuyền này là ai tặng mình ấy nhỉ? Liệu có phải người quen của mình không hay người yêu mình? Nó có từ bao giờ? Mình muốn biết nó là của ai...". Nghĩ quá nhiều về quá khứ và kí ức của mình, đầu Y Nguyệt đau lên, những hình ảnh năm xưa

lại hiện về trong cô:

" - Tiểu Băng à! Valentine vui về nhé! - Một người con trai ôm người con gái tên Băng nói.

- Tiểu Đào, anh có phải là quá lãng mạn rồi không??. Valentine vui về. - Người con gái tên Băng cười tươi.

- Chưa hết đâu, tặng em. - Người con trai được cô gái kia gọi là Tiểu Đào lấy ra một sợi dây chuyền giống hệt dây chuyền của Y Nguyệt, rồi đeo lên cổ Tiểu Băng.

- Wow, đẹp quá! Cảm ơn anh - Người tên Tiểu Băng ôm chầm lấy Tiểu Đào. Rồi cả hai cùng nhau cười rất vui vẻ"

- Aiya, sao đau quá vậy nè - Y Nguyệt ôm đầu.

- Tiểu Băng là ai? Người con trai tên Tiểu Đào là ai??? Rốt cuộc họ là ai mà xuất hiện trong trí nhớ của mình? Tại sao họ lại có sợi dây chuyền giống hệt mình chứ? Tại sao??? - Y Nguyệt nghĩ ngợi.

Suy nghĩ của cô lại hiện lên:" Không lẽ người tên Tiểu Băng đó lại là mình? Nhưng tại sao Kì Như nó hoàn toàn không nói gì cho mình biết chứ? Còn Tiểu Đào, không lẽ đó là người yêu của mình? Phải rồi... đám người Vương Tuấn Khải lúc trước có nói mình là Băng gì gì đó. Không lẽ...mình....Không được mình phải tìm cho ra sự thật này. Nhất định phải lấy lại những gì mình đã mất."

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Một Phần Kí Ức - Người Anh Yêu.

Halo, Nick đã trở lại rồi đây. Thời gian qua Nick không phải là bỏ truyện, tại Nick chú tâm vào việc học nên mới tạm thời drop 1 thời gian. Giờ nghỉ hè rồi, Nick sẽ cố gắng với Ice ra bù nhiều chương nhất có thể cho m.n. Chắc giờ không còn ai đọc truyện này đâu nhỉ, đừng có cho t/g ăn bơ thế chứ. Rất rất là mong m.n sẽ lại ủng hộ truyện. ARIGATO~~~~

Chuyện mục nói chuyện phim kết thúc

Y Nguyệt từ sau khi rời sân thượng, người cô cứ ngầy ra, thần thờ, cô thật sự không thể ngờ là Kì Như vẫn còn sống. Đặc biệt đứa em gái này của cô đã không còn là Kì Như của ngày xưa, vô cùng ngoan, rất đáng đá nhưng lại yếu đuối. Giờ thì khác rồi, Kì Như đã không còn mà thay vào đó là Tú Anh - một cô gái vô cùng mạnh mẽ, không cần một ai giúp đỡ nữa. Đến cả việc giúp Y Nguyệt tìm lại những kí ức đã mất, biết được thân thế, sự nghiệp và cả bạn bè lúc trước Kì Như cũng thất hứa. Cô thầm nghĩ:" Con bé này giờ khác xưa rất nhiều, cả lời hứa với mình, giúp mình lấy lại kí ức trước kia nó cũng không còn nhớ gì nữa. Vậy... giờ người có thể giúp mình chỉ có thể là chính mình mà thôi, à...quên...Nhược Phong, chắc nó cũng biết. Mình sẽ tìm cách gắng hỏi nó. Vậy được rồi...bắt đầu thôi. Kí ức ơi, nhanh chóng quay về đi!!". Y Nguyệt thoát khỏi suy nghĩ của mình thì tinh thần liền tươi tỉnh hẳn, chạy ngay về nhà.

Nhà Y Nguyệt và tất nhiên cũng có Nhược Phong và Ly Tâm

Vừa về tới nhà Y Nguyệt đã lập tức tháo đôi giày cao gót rất chi là cao đó ra khỏi người, còn bộ tóc giả thì bị quăng ngay vào xô không chút thương tiếc. Y Nguyệt không quen với tính cách mới này, cô muốn cô là cô, là một người dịu dàng, không quá nữ tính nhưng lạnh lùng. Cô đứng dậy, đi lên phòng. Nhược Phong từ phòng cậu bước ra:

- Chị Nguyệt, chị...- Nhược Phong thấy Y Nguyệt lúc này thì ngạc nhiên hỏi.

- Em tính hỏi chị, chị bây giờ khác lúc đi học lắm đúng không? - Y Nguyệt cười nhạt hỏi.

- Đ....đúng ạ! Em muốn chị là chị, chị như trước đây cơ. Y Nguyệt luôn luôn dịu dàng, ôn nhu. - Nhược Phong gãi đầu nói.

- Thì bây giờ chị vẫn là chị này, chị không thay đổi nữa đâu. Haizz...vốn dĩ chị thay đổi vì Kì Như bỏ chúng ta đi quá đột ngột, chị muốn mình mạnh mẽ hơn nhưng...không được rồi.- Y Nguyệt thở dài.

Nghe Y Nguyệt nhắc đến Kì Như, tim Nhược Phong như se lại, đau nhói. Từng hàng nước mắt khẽ rơi.

- Em xin lỗi. - Nhược Phong lau đi nước mắt rồi chạy về phòng "RÀM".

Y Nguyệt nhận ra mình đã chạm tới nỗi đau này của Nhược Phong, đôi mắt trầm buồn. Cô nghĩ nên để Nhược Phong một mình đối mặt với sự thật thì hơn, cậu ấy nên tập quen dần với cuộc sống hiện tại. Y Nguyệt đi từng bước mệt mỏi lên phòng. Đôi chân đỏ lên, đau rất vì mang giày cao gót quá cao trong nhiều giờ. Kể từ ngày mai, cô sẽ là cô, cô không thay đổi nữa, cô đã quá mệt rồi.Lên phòng, cô lao vào phòng tắm. Sau 30 phút thì trở ra với bộ đồ màu hồng nữ tính cùng mái tóc dài đen mượt. Cô đến bên giường, mở học ngủ ra lấy sợi dây chuyền đã lâu, mà cô không hề nhớ nguồn gốc của nó, từ khi cô ở đây, nó đã theo cô lâu lắm rồi. Cô cảm sợi dây chuyền ngắm nghía thật lâu, mặt dây chuyền là một hình trái tim bên trong là một cây cỏ 4 lá

nho nhỏ. Những suy nghĩ chợt hiện lên trong đầu cô." Sợi dây chuyền này là ai tặng mình ấy nhỉ? Liệu có phải người quen của mình không hay người yêu mình? Nó có từ bao giờ? Mình muốn biết nó là của ai...". Nghĩ quá nhiều về quá khứ và kỉ ức của mình, đầu Y Nguyệt đau lên, những hình ảnh năm xưa lại hiện về trong cô:

" - Tiểu Băng à! Valentine vui về nhé! - Một người con trai ôm người con gái tên Băng nói.

- Tiểu Dao, anh có phải là quá lãng mạn rồi không??. Valentine vui về. - Người con gái tên Băng cười tươi.

- Chưa hết đâu, tặng em - Người con trai được cô gái kia gọi là Tiểu Dao lấy ra một sợi dây chuyền giống hệt dây chuyền của Y Nguyệt, rồi đeo lên cổ Tiểu Băng.

- Wow, đẹp quá! Cảm ơn anh - Người tên Tiểu Băng ôm chầm lấy Tiểu Dao. Rồi cả hai cùng nhau cười rất vui về"

- Aiya, sao đau quá vậy nè - Y Nguyệt ôm đầu.

- Tiểu Băng là ai? Người con trai tên Tiểu Dao là ai??? Rốt cuộc họ là ai mà xuất hiện trong trí nhớ của mình? Tại sao họ lại có sợi dây chuyền giống hệt mình chứ? Tại sao??? - Y Nguyệt nghĩ ngợi.

Suy nghĩ của cô lại hiện lên:" Không lẽ người tên Tiểu Băng đó lại là mình? Nhưng tại sao Kì Như nó hoàn toàn không nói gì cho mình biết chứ? Còn Tiểu Dao, không lẽ đó là người yêu của mình? Phải rồi... đám người Vương Tuấn Khải lúc trước có nói mình là Băng gì gì đó. Không lẽ...mình....Không được mình phải tìm cho ra sự thật này. Nhất định phải lấy lại những gì mình đã mất."

_____Nhà cái người tên Tiểu Dao (Đại Ca của chúng ta đó ợ)_____

Trong căn phòng, Khải vẫn ngồi 1 mình, đôi mắt buồn thiu. Có lẽ anh cũng đã quá mệt mỏi rồi, sau sự mất tích của người anh yêu nhất, bao năm qua anh đã tìm kiếm rất nhiều, đi nhiều nơi, thậm chí đôi lúc anh dường như mất hết sức lực, muốn dừng lại nhưng không, tình yêu anh dành cho Băng đã quá lớn, nó chiếm gần hết trái tim anh rồi. Từng năm từng năm trôi qua, ai cũng có đôi, có cặp (Thiên - Linh, Nguyên - Kì) còn anh vẫn một mình chờ đợi mỗi một người mà thôi. Anh vẫn không thể chấp nhận được sự thật, lúc nào anh cũng tin Băng còn sống (Sự thật đó là anh~~^^). "Haizz...em hiện giờ đang ở đâu vậy Băng? Tại sao lại cứ muốn trốn anh vậy hả? Anh biết anh sai, anh không tốt, anh làm cho em buồn nhưng em cũng không cần đi lâu thế đâu. Quay về đi mà, em muốn đánh anh, hay làm gì anh cũng được, nhưng tại sao lại cứ dằn vò anh như thế? Anh không muốn như vậy đâu" từng dòng suy nghĩ anh có được là như thế. Trên tay anh là món quà đầu tiên Băng tặng cho anh - chiếc khăn len tự tay cô ý đang lúc sinh nhật anh. Anh ôm chặt lấy chiếc khăn rồi nghĩ về quá khứ:

" - Vương Tuấn Khải sinh nhật vui về! - Băng lạnh lùng đặt hộp quà trước mặt Đại Ca.

- C...cảm ơn ^^ - Đại Ca đón lấy món quà từ tay Băng và cười rất chi là tươi.

- Không có gì. Mở ra đi - Băng cười nhẹ.

- Là khăn choàng, màu xanh lam sao? Đẹp thật - Đại Ca ngạc nhiên

- Có thích không? Là tôi tự tay đan cho cậu đó! " - Băng hỏi.

- Đương nhiên thích rồi. Haha - Đại Ca vừa cười vừa nói.

- HAHA...HAHA..... - Tất cả cùng cười vui về."

"Haha" Khải bất chợt cười nhẹ. Cười rồi giờ thì lại khóc, 1 giọt rồi 2 giọt, nước mắt cứ thế mà rơi trên khuôn mặt nam thần của anh. Anh cứ thế, cứ ngồi khóc như thế.

- Khải Ca! - Nguyên Nguyên vào phòng Khải.

- Nguyên, Tì. Hai đứa chưa ngủ sao? - Đại Ca nghe tiếng gọi vội lau nước mắt.

- Khải! Anh khóc à? - Thiên Tổng thấy mắt Đại Ca đỏ nên hỏi.

- Anh...anh - Đại Ca ấp úng.

- Là Băng đúng không? - Thiên và Nguyên đồng thanh.

- P...phải. - Đại Ca như bị nói trúng tim đen.

- Thôi mà, chuyện qua lâu rồi. Em biết Băng rất quan trọng với anh nhưng... - Thiên Tì đặt tay an ủi Đại Ca

- Em muốn nói, cô ấy đã chết rồi. Sẽ không quay lại đâu. ĐÚNG KHÔNG??? - Khải hét lớn.

- Khải, anh bình tĩnh, những gì Tì nói là đúng, anh không thể làm khác được đâu.- Nguyên khuyên Khải.

- Được rồi, không gây nữa. Đã khuya rồi hai đứa cũng ngủ sớm đi, anh đi ngủ. - Khỏi đi lại.

- Ngủ ngon, bye bye. - Nguyên, Thiên đồng thanh x2

Một ngày một mới lại trôi qua.

Sau một thời gian drop thì Ice & Nick đã ngoi lên rồi nè. Đừng cho tui tui ăn bơ nữa nha!!! Chắc bây giờ ai cũng bỏ truyện này hết rồi chứ gì? Sau một thời gian kiểm soát tình hình, các comment của các độc giả, có người ủng hộ, có người chê bai. Dù sao thì t/g cũng rất cảm ơn các bạn. Có một số vấn đề sau đây ạ:

1. Có bạn nói truyện tui mình ít lời thoại quá.

=> Thưa bạn, truyện là phải đi chuyên sâu vào tâm trạng của nhân vật và khung cảnh, miêu tả những thứ xung quanh. Bộc lộ được cảm xúc của các nhân vật. Truyện không phải là truyện thoại mà là truyện teen bạn nhé!

2. Bạn nói truyện nhạt, không hay, cốt truyện còn lỏng lẻo.

=> Bạn à, truyện của tui mình thế nào là do mắt người đọc, truyện hay dở thế nào bạn cũng nên nói hết ra, chỉ ra cho tui mình cụ thể để tui mình sửa, bạn cứ nói chung chung như thế, căn bản là t/g không hình dung được bạn nói chỗ nào cả dẫn đến truyện không đảm bảo. Cốt truyện lỏng thì bạn cũng cần cho biết lỏng chỗ nào chứ bạn nhỉ, các bạn cứ tự nhiên mà cho ý kiến, các độc giả cứ thẳng thắn đi ạ. T/g rất c.ơn góp ý của mọi người.

3. Có bạn bảo đừng ghép TFBOYS với con gái vì bạn sẽ ngứa mắt lắm.

=> Bạn ơi bạn, bạn ngứa mắt thì làm phiền bạn đừng đọc truyện của tui mình nha. Vì cmt của bạn chỉ là một ý kiến riêng, còn biết bao nhiêu bạn đòi ra chương mới nên tui mình không thể vì ý kiến cá nhân bạn mà bỏ truyện được nha. Mong bạn thông cảm!

NICK XIN HẾT.

BYE BYE.

#Nick

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biết Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Ghen... Chả Là Gì Cả!!!

Tada, chương lần này là ice sẽ viết nhé :v dạo này do bận đi sửa máy tính nên chẳng có gì viết để đăng cả < ha... mong mọi người thông cảm cho

Mọi thứ, tất cả các chuyện, mọi người đều là cho ông trời sắp đặt cả, nhưng ông trời sắp đặt cho dù là 1 phần đi chăng nữa, thì hầu hết đều là do chúng ta cả mà thôi, tình cảm, gia đình, bạn bè, chị em/anh em kết nghĩa, vô số đều là tình cảm mà chúng ta đều có, không có người nào trở nên vô cảm không có các tình cảm này trừ khi họ đã trải qua nhiều chuyện rất ghê gớm, bản thân họ không thể chịu nổi, còn cách họ chỉ vùng lên chống lại và cố gắng thay đổi bản thân mình khác đi mà thôi...

ĐẠI HỌC... Hai chữ thôi cũng đủ biết mọi người ngưỡng mộ thế nào, nhưng chỉ là khi con nhà người ta sẽ được ca tụng của mỗi gia đình, khi con cái mình thua con nhà người 1 bậc, hai từ đậu vào đại học dù ngay thử 1 lần cũng đã biết ghê gớm như thế nào... Người ta nói thanh xuân đẹp nhất là ngay khi bước vào con đường đại học, có người nói cấp 3 là quãng thời gian đẹp nhất của con người, cấp 3 cũng xuất hiện tình yêu tuổi học trò ngây ngô, trong sáng nhưng... cũng là thời gian chúng ta đau khổ khi đã kết thúc một mối tình đầu hay một mối tình đẹp đẽ, tình yêu ở đại học có vẻ trưởng thành hơn, không còn cảm giác ngây ngô, trong sáng như cấp 3, cho dù kết thúc một mối tình thì họ chẳng khóc lóc, đau đớn gì cả, vì họ đã từng trải qua rồi...

Reng... reng (tiếng chuông vang lên)

Mọi thứ vẫn như bình thường, người người vẫn vội vã để có thể kịp giờ học, giờ làm của mình, cứ thế ngày qua ngày, vẫn trong cái giảng đường đó ai cũng

tập trung bài giảng, riêng Y Nguyệt vẫn chỉ mơ hồ, cô bắt đầu khó hiểu giấc mơ hôm qua mà cô đã mơ, BĂNG là ai??? tại sao Tuấn Khải lại xuất hiện trong giấc mơ của mình, để giải đáp giấc mơ của mình, Y Nguyệt đã lấy một tờ giấy nhỏ, viết lên rồi gấp nhỏ lại, quay xuống đặt bàn chỗ Tuấn Khải... Tuấn Khải khó hiểu nhìn Y Nguyệt, vì ít khi Y Nguyệt bắt chuyện với mình, nhưng cậu cũng nhanh chóng cầm tờ giấy đã được gấp nhỏ lại mở ra đọc, đọc xong cậu mở mắt to như đang ngạc nhiên, nhưng cũng lấy bút viết rồi gấp nhỏ đưa lên cho Y Nguyệt, thế là họ cứ truyền qua lại viết thư cho nhau cho đến khi...

"Nào mời bạn Tuấn Khải, hãy mau đưa tờ giấy nhỏ mà hai bạn đã truyền qua lại cho nhau viết"- Tú Anh bất ngờ lên tiếng mặc dù cô vẫn đang viết nốt trên bảng. Tuấn Khải giật mình nhưng cũng đứng lên đưa tờ giấy nhỏ đưa Tú Anh, đặt lên bàn giáo viên rồi quay xuống. Tú Anh viết nốt xong, cô qua trò lại bàn, mở tờ giấy ra đọc, nội dung như sau

~"Này, cho Nguyệt hỏi xú, cậu... có biết Băng là ai vậy- Nguyệt"

Cậu... hỏi về cô ấy làm gì?- Khải

Vì...tôi đã mơ về một giấc mơ, thấy cậu trong giấc mơ của tôi, và có một cô gái, tuy không thấy rõ mặt nhưng cậu đã gọi cô ấy là Băng- Nguyệt

Chuyện này...cậu chỉ cần biết Băng là một bạn đã từng là bạn của chúng tôi, nhưng cô ấy không còn ở đây nữa- Khải

Ồi thế hả, mà sao cô ấy tại sao lại đi ra khỏi đây- Nguyệt~"

*Lưu ý: có dấu "~" là nội dung trong đoạn giấy viết.

Tú Anh đọc xong, sắc mặt cô biến đổi không ít, nhưng rồi cô cũng nhanh chóng bình tĩnh lại, cô nhanh chóng vứt tờ giấy vào thùng rác rồi cô nhanh sang bài giảng

-----

Khi ra về

Mọi người đều nhanh chóng ra về, bỗng dưng trước cửa lớp xuất hiện 1 cô bé xinh xắn, cả lớp ai cũng râm rỏ, Tú Anh đang dọn đồ mọi thứ trên bàn giáo viên, nghe tiếng rì rào xung quanh lớp, cô cũng tò mò nhìn lên, liền chợt đứng hình cô gái đang đứng trước xung quanh đang nhòm ngó xung quanh như đang tìm kiếm ai đó. Tú Anh bình tĩnh lại rồi lại đến cô gái đấy, mỉm cười rồi hỏi

"Em đang kiếm ai"- Tú Anh hỏi

"Em đang kiếm anh Nhượng Phong"- cô gái đáp trả nhanh chóng dứt lời Tú Anh cũng đứng hình, cô cảm thấy có một cảm xúc khó tả, nó cứ đau nhói trong tim cô, cô nghĩ sẽ nhanh chóng đi khám bác sĩ nhanh chóng, Tú Anh bỗng dưng bị ngã quỵ xuống, cô bị ai đó đụng mạnh. Cô nhanh chóng nhìn lên người đụng cô, không ai khác đó là NHƯỢNG PHONG... Nhượng Phong nhanh chóng nhìn Tú Anh, cũng không có ý đỡ cô dậy rồi xoay ngang nắm tay cô gái đó ra khỏi lớp. Tú Anh ngạc nhiên, lần đầu anh dám lơ cô, nước mắt cô chợt rơi xuống, phải cô đang khóc đấy, Y Nguyệt nhìn mà cảm thấy buồn cho cô em gái bé bỏng của mình, cô cũng muốn đỡ nó lắm đấy, nhưng cô nghĩ đây cũng là hình phạt cho cô em gái của mình, lừa cho bản thân mình chết rồi thay đổi khuôn mặt, thay đổi cuộc sống cho riêng mình, Y Nguyệt nghĩ một hồi rồi cũng nhanh chóng bước ra về, rồi cũng lần lượt người ra về, chẳng ai giúp Tú Anh đứng dậy cả, cho đến khi màn đêm từ từ buông xuống thì Tú Anh mới giật mình, nhìn xung quanh chẳng còn ai trong lớp và trường cả, chỉ còn một mình cô. Cô nhanh chóng đứng lên, quệt nước mắt, lấy đồ dùng và nhanh chóng ra về. Trên đường về, cô bước đi trên con đường, nhớ về những kỉ ức mà cô cùng Nhượng Phong bên cạnh nhau, rồi nhớ lại khi này, cô nhanh chóng lắc đầu, cô thầm nghĩ, tại mình già chết, tại mình đã phẫu thuật mặt khác đi để có thể ra khỏi cuộc đời của chị Y Nguyệt và Nhượng Phong, tại mình hết cả, giờ là một con người hoàn toàn mới, không còn là Kì Như yếu mềm trước đó nữa, không còn gắn mác bạn thân với Nhượng Phong, hiện giờ cô chẳng là gì cả với anh cả, bạn thường cũng không, chỉ là người xa lạ...

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Biệt Yêu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Trò Chuyện Cùng Nhau- Lộ Chuyện

Tú Anh cứ bước đi trên dọc con đường, suy nghĩ vu vơ mà không biết mình đã lạc đường, khi có người đụng nhẹ mình thì bất giác nhìn xung quanh, mới chợt ra đây không phải con đường mà mình hay về nhà, đang loay hoay tìm đường về nhà, bất giác một đám gà đàn ông đến lại gần cô.

Này cô em xinh đẹp, em đang tìm ai thế, tìm bọn anh đúng không- gã cầm đầu vừa nói vừa nham nhở. Nhưng Tú Anh không màng tới chúng vẫn bước đi kiếm đường để có thể về nhà

Này cô em, cô em dám lơ bọn này- gã cầm đầu dòn Tú Anh vào tường, đưa tay mà nói, Tú Anh nhếch mép, mấy trò này cô rành hết, nhưng để có trò vui, cô phải diễn cùng bọn chúng

*Xin lưu ý, dưới đây sẽ có mấy từ 18+ thông cảm nhá > cân nhắc mấy bạn dưới 18 coi

Này ông anh, nhìn anh cũng ngon đấy, giá bao nhiêu một đêm nhĩ- Tú Anh cười nhẹ, nhìn từ trên xuống của gã cầm đầu.

Nhìn vậy,cô em cũng biết nhìn người nhĩ-gã cầm đầu cười,tay vuốt ve lên má Tú Anh,chính bản thân Tú Anh thấy ghê tởm

Hừ,ra giá lệ đi-Tú Anh nhếch mép

Anh nghĩ cái này để anh bao cô em bao chứ,không thể để cô em bao chứ-Gã cầm đầu nhìn Tú Anh thích thú

Cơ thể của tôi... cơ thể anh không đáng một xu để đựng vào cơ thể của tôi- Tú Anh nói rồi ra đòn,rồi cô nhanh chóng bỏ chạy

Tụi bây... bắt nó lại- thằng đầu đàn la hét. Đám còn lại rượt cô. Tú Anh đang mang giày cao gót nên chạy rất khó,đang chạy Tú Anh đụng trúng ai đó,cô ngã rầm xuống đất,đám đàn em cũng tới kịp,bắt cô lại,Tú Anh vùng vẫy nhưng không thoát ra được,cho dù cô có học võ chăng nữa,thì bị hai thằng cao to lực lưỡng bắt cũng không thoát nổi,Tú Anh nhìn lên người mà chặn mình,vì hấn mà cô phải bị bắt,cô ngẩng đầu lên nhìn ba người trước mặt thì đứng hình,đó không ai khác là Nhược Phong,Y Nguyệt và Ly Tâm...

"Ba người họ làm gì ở đây"- Tú Anh thăm nghĩ

Giáo sư thanh nhạc???- Y Nguyệt và Nhược Phong đồng thanh lên tiếng,trong khi Ly Tâm mở mắt ngạc nhiên nhìn Tú Anh "là cô giáo hồi chiều"-Ly Tâm nghĩ

Nhược Phong,Y Nguyệt!!! cứu cô- Tú Anh hét,sau đó bị hai đàn em lôi Tú Anh đi. Cô vùng vẫy la hét,mọi người xung quanh nhìn bằng ái ngại,thương cảm nhưng chẳng ai ra giúp cô cả.

Này,hai anh kia- Nhược Phong lên tiếng

Thôi đi anh,đâu phải chuyện của mình,anh cứu cô đó chi liên lụy đến mình thôi- Ly Tâm can ngăn,nhưng Nhược Phong vờ không nghe,cứ bước đến chỗ Tú Anh,Y Nguyệt ngoái nhìn Ly Tâm nói

Em nên về nhà,bảo vệ toàn tính mạng của em- Y Nguyệt nhỏ nhẹ nói

Nhưng...còn anh Nhược Phong-Ly Tâm ngập ngừng

Cô ở đây làm vương bận thêm thì có,hãy về đi- Y Nguyệt thay đổi cách xưng hô

Vâng-Ly Tâm buồn tui,cứ thế cô quay hướng khác mà về. Y Nguyệt thờ dài,cô cũng bước tới chỗ Tú Anh đang bị bắt giữ

Hai người dừng lại đây- Hai đàn em lên tiếng,tay rút dao ra và để vào cổ của Tú Anh

Này,chiều đó cũ rich rồi,có chiều mới không- Y Nguyệt nói mà ngáp lên ngáp xuống,làm vẻ bất cần đời

Này,cứu cô coi- Tú Anh cau có

Này,tôi biết nguyên nhân hết nhé,nghĩ sao lớn tuổi hơn vậy- Y Nguyệt nói mỉa

Có cần phải nói mỉa vậy không- Tú Anh thờ dài. Trong lúc Y Nguyệt và Tú Anh thì Nhược Phong có 1 câu chấm hỏi trên mặt,cậu chẳng hiểu chuyện gì xảy ra

Này tôi bị tàng hình hả- Nhược Phong hét,Tú Anh quay ra nhìn,phát

Ừ đúng rồi đó em- Tú Anh cười. Nhược Phong nhìn mà lệch nhịp,tại sao nụ cười đó lại có thể giống được chứ

Vào vấn đề chính,cô muốn thoát ra không CÔ- Y Nguyệt nhấn mạnh từ cuối

Muốn- Tú Anh gật đầu lia lịa

Nếu cứu cô xong,chúng em được gì- Y Nguyệt khoanh tay nói

Bất cứ thế gì mà chúng em muốn- Tú Anh nói mà không suy nghĩ

Thế giải cứu cô nào- Y Nguyệt khởi động,ra hành động cứu

-----1 tiếng sau----- (kể khúc đánh nhau cho nó dài chi nhể :3)

Xong,bây giờ cô hãy thực hiện lời hứa- Y Nguyệt phui tay, Tú Anh chợt nhận ra mình bị lừa 1 vố,cô thờ dài

Giờ em muốn gì- Tú Anh

Muốn cô tiết lộ tất cả,cho em và Nhược Phong nghe- Y Nguyệt

Thôi được- Tú Anh thở dài

----- 3 tiếng sau,khi tiết lộ tất cả----- (viết chỉ cho dài dòng :v haha đùa thôi chương sau hoặc mấy chương cuối tiết lộ nhé :3,cho đoán mò chơi)

CÁI GÌ,CẬU LỪA CHÚNG TÔI-Nhược Phong hét,cậu vừa vui mừng vừa rất tức giận,vui vì Kì Như còn sống,tức giận vì dám lừa giả chết,làm cậu ăn uống không yên

Ủ,thì sao- Tú Anh vênh mặt. Nhược Phong giận dữ,tức giận hôn vào môi của Tú Anh,khi bị Nhược Phong đè ra hôn,cô đứng hình,còn Y Nguyệt thì không quan tâm bọn trẻ,để chúng giải quyết chuyện tình cảm mình trước

CẬU DÁM-Tú Anh giận dữ- ôi má ơi,nụ hôn đầu của con huhu- Tú Anh than

Này nhé,nụ hôn thứ hai chứ đầu cái quần gì- Nhược Phong nhắc,làm Tú Anh vụ hồi cấp 3,cô bất giác đỏ mặt

-----

Hết truyện... à nhầm-.- hết chương chứ,truyện sắp đến hồi kết rồi nha mất babe :3 vì ice nhập học rồi nên thời gian cũng không nhiều,mong mấy bạn thông cảm cho ice T^T

Bạn đang đọc truyện *Thần Tượng Bất Yếu (Tfboys Version)* 2 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.